

การ
“ออกคราบ”
เป็น^จ
การเมืองใหม่

សារបុរី

រោចនាទៅមេ មើលទីវេទ្យនៃភាគី ? ១៣

សងគ្រាមារិយាល័យនៃជនដ៏ ? ១៤

ពរមូកមាយឱ្យកំណត់ការខ្មែរនូវនៅក្នុងគ្រឿងនឹងធ្វើឡើងវាយទាំង ? ២៥

ការអូកមារវេរីមុខ្មែរ ដើម្បីពេញនូវការដោយផែនការខ្មែរ ឬអីវីអី ? ៣១

និងសម្រាប់ការអូកមារមីការមៀងទីវេទ្យនៃភាគី ? ៣៥

ការមៀងទីវេទ្យ និងការអូកមារដែលបានសមន៍ថាពួកគៈរីកចំ ៤៣

ការមៀងទីវេទ្យដែលបានសមន៍ថាពួកគៈរីកចំ ៤០

ឯុទ្ធសាស្ត្រ និង មហាណម គានី ពិឃិបកំ

ឯុទ្ធសាស្ត្រ និង មាណាមហាប្រជាកណ្ឌី ៥៥

ការរៀបចំបាលនីំអូកប្រឈប់ឡើងទាំងនៅតិច ? ៦៣

គ្រាមបែកលាង ទីស្រាវជ្រាវសាធារណៈ និងបែកលាងនៃវិសាង ? ៦៣

កិច្ចការណ៍ដែលបានសមន៍ថាពួកគៈរីកចំ ៦៧

កិច្ចការណ៍ដែលបានសមន៍ថាពួកគៈរីកចំ ៦៨

ពិម័ព្ទគ្រឿងទី ១ ករក្សាគម ២៥៥១ ចំនួន ៥០,០០០ លេម

ពិម័ព្ទគ្រឿងទី ២ ករក្សាគម ២៥៥១ ចំនួន ៥០,០០០ លេម

ពិម័ព្ទទី ប្រិយាភាសាក្រុងការប្រើប្រាស់ ៦៥៥ ច.នរុយុទ្ធវីរ៉ែន ៩.នរុយុទ្ធវីរ៉ែន
គ្រឿងក្រុង បឹងក្រុង ការអូកមារ ៣០២០ ទី ០-២៥៥២-២៥៥១

ផ្ទាំងពិម័ព្ទផ្ទាំងខ្លួន នានាសារតួចតាត បិយាយគឺរុងរើង

ຂອຄາວະ...ຂອຄາວະ...ແລະຂອຄາວະ... ແດນັກສູ້ຜູກລ້າກາງຖຸກໆກ່ານ

ຄວາມໜັກທຳສາຫັກສາກວົງຂອງບ້ານເມືອງໃນຂະນະນີ້ ອຳນາຈເງິນ
ນັບເປັນຕົວປັ້ນປົວຈຸນມີອັນເປັນໄປ ທຳໄໝ໌ມີລຳນວນພູດກັນວ່າ “ເງິນຕາກໄລ່
ຫຼັກໜັກຕາຍ - ເງິນຕາກໄລ່ກາຍທາຍທຽດ - ເງິນຕາກໄລ່ມຸ່ນຸ່ຫຍໍ...ມານຸ່ສົສັສີ?
ແປລວ່າ ຄຸນຍັງເປັນມຸ່ນຸ່ຫຍໍອຢູ່ຫຼົງເປົ່າ ! ຮ້ອຍເປັນມຸ່ນຸ່ຫຍໍໄປແລ້ວ

ອຳນາຈເງິນທຳໄໝ໌ມຸ່ນຸ່ຫຍໍທີ່ແປລວ່າຜູ້ມີຈິຕິຈີລູງ ກລາຍເປັນຄົນແຮງຄຸນ
ຄົນຂາຍໜາຕີ ເປັນຄົນເລວສຸດເລວອຢ່າງໄກ້ໄດ້ເພື່ອໄໝ໌ມີທຸນສາມານຍົມທາຄາລ
ກວ່າໂຄຣາ ຜຶ້ງໃນຮະບັບທຸນນິຍມທີ່ມີມີ “ຄຸນຫວຽມ”ເປັນກົມືຄຸ້ມກັນທີ່ແຈ້ງແຮງນັ້ນ
ໂຄຣາກີຕໍ່ອັນເປັນໄປໃນແບບນີ້ທັງນັ້ນ

“ຄ້າຄືລົຮຣອມໄມ່ກລັບມາ ໂລກຈະວິນາຄ” ຄືດຳຍ້າເຕືອນຂອງທ່ານ
ພຸທ່ອທະສາດທີ່ໄກລ້າຈະໄດ້ເຫັນຄວາມວິນາຄສັນຕະໂຮອງຢູ່ໃນຂະນະນີ້ ສ່ວນສັງຄມໄດ້
ທີ່ຢຶດຄື້ອຄືລົຮຣອມຍ່າງເໜື່ອຍ່ານແນ່ນ ເຊັ່ນພື້ນ້ອງອີສລາມ ທີ່ເອາຄຳສອນຂອງ
ພຣະຄາສດາມາເປັນທັງກັນດີເປັນທັງເຄືອງຊີວິດ ເປັນທັງເຄຣະສູກົກ ເປັນທັງກົງໝາຍ
ໆລາຍ ຈຶ່ງທຳໄໝ໌ເກີດສັງຄມທີ່ອັບອຸ່ນ ສາມັກຄື ແລະມີຄວາມເປັນນໍ້າໜຶ່ງໃຈເດີຍກັນ

ໜັງລື່ອ “ກາລອກຄວາບເປັນການເມືອງໃໝ່” ເປັນການນຳເສັນອການ
ເມືອງໃໝ່ ໃນມຸ່ນມອງຂອງ ພ່ອທ່ານສມຄະໂພທິຮັກໝໍ ຜຶ້ງມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ຄຳສອນ
ຂອງພຣະພຸທ່ອເຈົ້ານັ້ນ ເປັນທັງຮູ້ຄາສຕົວ ນິຕິຄາສຕົວ ເຄຣະສູກົກ ແລະເປັນ
ທັງໝາດຂອງວິຖີ່ໜາວພຸທ່ອເຊັ່ນກັນ(ພ່ອທ່ານ ເປັນການໝາກຄົງຕື່ມ ໃນຄວາມໝາຍ
ເດີຍກັນກັບກາຄກລາງເຮືອກ ຫລວງພ່ອ ຮ້ອຍທາງກາຄທີ່ເຮືອເຮືອກ ອຽບາ)

ໜັງລື່ອເລີນນີ້ເຮືອກເຮືອກຈາກ ດຳບຽນຢາຍໃນສາທາກີ່ໜຸ່ມນຸ່ມ ແລະ
ການຕອບຄໍາາມໃຫ້ກັບຜູ້ໝາຍຮາຍການ “ສົງຄຣາມສັງຄມ — ອຣມະການເມືອງ”

ทาง เอฟเอ็มทีวี ช่วงเวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. ของทุกวัน

ในช่วงที่มีการระดมสมอง เรื่อง “การเมืองใหม่” เพื่อให้เกิดสังคมใหม่ และมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ในทุกด้านไปพร้อมๆ กัน ก็หวังว่าท่านผู้กล้า ที่ลุกขึ้นมาต่อสู้กับธรรมในขณะนี้ น่าจะได้ข้อมูลทางด้าน “ธรรมะ” เพื่อไปร่วมกันสังเคราะห์ให้เกิดการเมืองใหม่ที่แท้จริง อันจะนำไปสู่ชัยชนะที่ยั่งยืน ถาวร และดงาม ของประชาชน

อัตตา อะเว ชิตัง เสยโย - ชัยชนะใจดี ไม่ยิ่งใหญ่เท่ากับชนะคนเอง

★ จริงจัง - ตามพ่อ

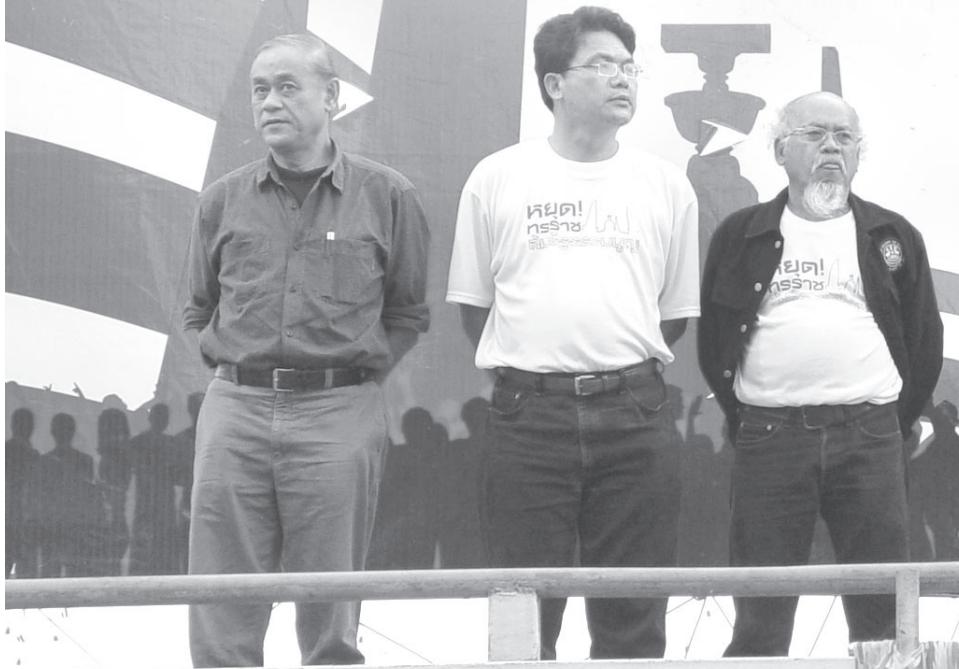
★ นัดชุมนุมกัน ๒๕ พ.ค.๔๑ ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย

★ ดีนวันที่ ๒๕ พ.ค.๔๑ เคลื่อนขบวนจากอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยไปหน้าทำเนียบรัฐบาล แต่ไม่สามารถผ่านได้ตามกำหนดที่สภานามางานฯ ได้ จึงตั้งเวทีปักหลักชุมนุมอยู่ที่นั่น

៥ ผู้ก้าว้าว่ายแท่งเตี้ยมก็..

จากสำนักน้ำล้ม สำนักฯ ๕ ด้านด้วยกัน ทั้งฝ่ายทหาร(บูรุ) สื่อสาร(บุ่น) รัฐวิสาหกิจ(หัวหมู่ทะลวงพัน) เอ็นจีโอ(ภาคประชาชน) และนักวิชาการ(ผู้ช้านาณการดำเนินเรื่อง) แกนนำต่างมีคุณธรรมเป็นจุดยืนร่วมกัน ครบเครื่องของครอบครัวอย่างนี้ ربที่ไหนหน้าที่นั้น....

★ “การเมืองใหม่” ของสภាទราชน พื่อประชาชน ที่มั่นawan

★ นัดการบอหิงสามทำสหกรรม ๕ ทัพสูร์ทำเนียบรัฐบาล
โดยฝ่ายค้านต่อรอง ๕ จุดอย่างสันติ เมื่อ ๒๐ มิ.ย. ๒๕๕๑

ชนะเดด ชนะฝน ยิ่งชนะใจตนได้ นั่นคือ ชัยชนะอันสูงสุด

★ เรากำลังอยู่ แม้ฝนจะตก การชุมนุมยังเดือดเยื้อที่สะพานมหานาฯ ถนนราชดำเนินนอก

ພວກ່ານຄະ ເຈັດທະບຽນ ເມື່ອໄຫຣເຈັດທະບຽນ?

ຂະແນນີ້ແຮງກຳລັງຕ່ອສູກນອຢູ່ທີ່ຂ້າງທຳເນີຍບໍ່ນັ້ນ ເປັນການຕ່ອສູ່ເພື່ອທີ່
ຈະໃຫ້ຮູບພາລເລິກະະເຄີດ ພູດໜະເຄວະ ຮັບຮູບພາລນີ້ໄໝຄວາລະອຢູ່ ນີ້ເປັນປະເທິດ
ເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ໜະຫວີແພີ້ ທີ່ຮູບພາລໄປອັນລົງໄປອັນດີທີ່ກີ່ຄືວ່າ ຮັບຮູບພາລນີ້ເປັນຮູບພາລ
ນອມນີ້ຂອງທັກນີ້ ເພົ່າະລະນັ້ນຕ້ອງການໃຫ້ຮັບອັນທັກນີ້ທຸດໄປເລຍ
ແລ້ວການວ່າຈະໜະໜ່າເຈັດທະບຽນ? ເມື່ອໄຫຣຈະໜະເລີຍທີ່? ຄາມເປັນສອງປະເທິດ

ຈະໜະໜ່າເຈັດທະບຽນ ເຈັດທະບຽນຕໍ່ມາດີອັນ
ກວ່າເລົ້າ ໂອ້ໂທ ມັນໄວ້ເຫຼືອເກີນ ແປ້ນບາງາາາ ນີ້ ລົບສົດຖືເກົາທຳໄວ້ ຕະ ວັນ
ເມື່ອໄຫຣຈະໜະເລີຍທີ່ ແກ່ມ...ໄມ້ຮັວມ້ານຈະເມື່ອໄຫຣ ອາຕາມາໄມ້ມີຄຳຕອບ
ອາຕາມາໄມ້ໃຊ້ນັກພາຍາກຣົນ ແຕ່ເຮົອຍ່າໄປຄິດວ່າ ຕຽບທີ່ໜະໜັ້ນຄືວ່າ ສປາພທີ່
ຕ້ອງເລິກສົງຄຣາມ ອາຕາມາໄດ້ບຣາຍຍເລົ້ວວ່າ ຊົວຕົມນັ້ນຄືວ່າ ສປາພທີ່
ສົງຄຣາມຂອງລັງຄມ ທີ່ອັນສົງຄຣາມຂອງຊົວຕົມຕາມ ໃນສົງຄຣາມຊົວຕົມ ເຈັດ
ຕ້ອງສູ້ກັບກີລັສຂອງເຮົາທີ່ໜີດ ຕຽບໃດທີ່ຄຸນຍັ້ງໄມ້ເປັນອຮັນຕີ່ ຄຸນໄມ້ໄດ້
ໜີດສົງຄຣາມຫຣອກ ສ່ວນສົງຄຣາມລັງຄມນັ້ນ ເປັນສົງຄຣາມທີ່ມັນຕ້ອງເກີດອຢູ່
ໄມ້ຮູ້ທຸດ ໄມ້ມີຈົບ ສົງຄຣາມຂອງລັງຄມ ມີຍຸ່ນີ້ຮັນດຣ ກາຣດິ້ນຮນທີ່ແຢ່ງໜຶງ ຄືວ່າ
ສົງຄຣາມ ຜົ່ງມີຍຸ່ມານານຕັ້ງແຕ່ເດັ່ນຈານ ມັນເຂົ້າສູກນ ມັນແຍ່ງໜຶງກັນ ຈ່າ
ແກງກັນ ດຸເດືອດ -ເລືອດພລານ ແລ້ວກີ່ຕາຍກັນໄປໜ້າທີ່ ນັ້ນເດັ່ນຈານທີ່
ແມ່ແຕ່ ດັ່ງນີ້ໄດ້ລົບສົມຍົບໂປຣານ ກີ່ທຳຍ່າງນັ້ນ ຈຸນຄົນໄດ້ລົບນີ້ໄດ້
ເຮີຍຫຼູ້ ມີປຸ່ນຍູ້ຈາມູຈລາດຂຶ້ນມາວ່າ ໂອ້ມັນແລວໜ້າຍອ່າຍເດັ່ນຈານອ່າຍໄປ
ທຳເລຍ ກີ່ລົດລົງມາເຮືອຍາ ແຕ່ກີ່ຍັງທຳອຢູ່ນັ້ນແລລະ ແຕ່ກີ່ມີຄວາມລາດທີ່ຈະ
ລົດລົງບາງ ແມ່ກະຮທັ້ງທຸກວັນເກີ້ນເຂົ້າໃຈວ່າ ໂອ້ການທີ່ຈະມາຈຳກຳເກັນ ທຳວ້າຍ

ทำลายกัน มันแคร่ไม่ดีหรอก

ในจะชนนะ ใจจะแพ้นั้น ควรอยู่ที่ความถูก ความผิด ความดี ความชั่ว ทุกวันนี้คนเข้าใจแล้ว ก็เลยมาใช้การพิสูจน์กันว่าใครดี แล้วให้ คนดีชนะ ใจถูก ก็ให้คนถูกชนะ และถูก-ผิด ดี-ชั่ว คืออะไร? เรียนรู้ สักจะให้เลิกซึ้งตรงนี้ เสร็จแล้วต้องให้คนถูกชนะ ให้คนดีชนะ ก็เลยลด การที่จะจะแกงกัน เอาเหตุผลเอาความรู้ เอาความจริงมาว่ากัน ใจ ถูกใจผิด ใจดี ใจชั่ว ดีต้องชนะ ถูกต้องชนะ ชั่วแพ้ ผิดแพ้ไป ก็ ใช้กันด้วยเหตุผล การบรรยายแกงกันก็ลดลงๆ ๆ

สุดท้ายสังคมที่จะมีสังคมนั้น มันมีสังคมแรงที่สุดแค่ปาก หอก สังคมผู้ดีนั้นเป็นสังคมที่ปากหอก ภาษาบาลีคำว่าปากหอกนี้คือ มุขลัตติ มุขเปลวปาก สัตติ หรือศาสตรานี้เปลวอาวุธ คือหอก ดาบ ที่นี่เปรアナจารย์ท่าน ก็เลยสร้างคำไทยขึ้นมาว่า “ปากหอก” ในสังคม มนุษยชาติจะต้องมีสังคมอยู่ตลอด ลำหรับตนเท่านั้นที่จะทำให้หมด สังคมมนต์ได้ คือเราเองเป็นอรหันต์แล้ว หมดกิเลสแล้ว เราไม่ต้อง รบรากับกิเลสอีก หยุด จบกิจ ไม่ต้องทำสังคมกับอะไรอีกเลย แม้แต่ กับกิเลสที่เหลือเช่นในตน พระอรหันต์นั้นแม้ที่สุดเขาก็จะฟ้าเรา เรายังต้อง ยอมให้เขาฟ้า โดยไม่ติดใจ ไม่ถือสา เช่น พระโมคคลานะเป็นต้น

เพราะฉะนั้นสังคมคนที่สูงสุด ในยุคพระพุทธเจ้าอยู่ทั้งพระองค์ ควบคุมดูแลสังช์ ให้อยู่ในธรรมวินัย มีระเบียบมีกฎหมายมากมาย ใน คณะสังฆัยมีสังคมปากหอกเลย ทั้งๆที่พระพุทธเจ้าอยู่ทั้งองค์ก็ยังทำ ได้ขนาดนี้ เพราะฉะนั้นมันเป็นสังคมสังคมของตลาดงานผู้ดีที่สุด เก่งที่สุด ก็ยังเหลือแต่ปากหอก จะหมายจะทุจริตขนาดไหนเท่านั้นเอง

เอ้าทีนี่มาเข้าประเด็นที่คุณถามมาว่า จะชนะเมื่อไหร่? อาทماักษ์ ตอบได้ว่า ไม่รู้ แต่ว่าเราชนะอยู่เรื่อยๆนี่ ตั้งแต่รัฐมนตรีจักรภาพ ยอม

ลาออก..ส.ส.ฝ่ายรัฐบาลยอมถอนญัตติที่จะแก้รัฐธรรมนูญ..รัฐบาลยอมให้เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ทั้งๆที่ได้ปฏิเสธมาก่อน...การปักป้องดินแดนที่เข้าพระราชอาภิเษก ซึ่งเผยแพร่ให้เห็นถึงอันตรายของระบบทักษิณหรือทุนสามารถย์ ที่ล้างพาณิชย์สมบัติของชาติได้ทุกอย่าง ซึ่งมันต้องใช้เวลาในการตีแผ่ เอาเชื้อมะเร็งร้ายออกมา ถ้าไม่มีประชาชนมาชุมนุมกัน ปัญหาต่างๆก็จะไม่ได้รับการแก้ไข ทั้งส.ส.หังสภาก็แก้ปัญหาอะไรไม่ได้ เมื่อเต่าครม.รัฐบาลก็หมดสภาพลื้นความชอบธรรมไปเรื่อยๆ เมื่อศาลปกครองให้ระงับข้อตกลงกับเขมรอาวุก่อน และยังจะมีเรื่องที่กำลังเข้ารูปเข้าร้อย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมอีกหลายอย่าง ที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของมวลมหาประชาชนที่ออกมาร่วมกัน

อาทมาดูนะว่าเราชนะอยู่รึอย่า คนอื่นจะให้ค่าแนenhหรือไม่ อย่างไรก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้น เรายังล้มล้างสิ่งที่ไม่ดีกันไปเรื่อยๆ ทั้งในสังคมทั้งในตัวเราเองด้วย นั่นคือการทำสิ่งที่ดีให้กันไปเรื่อยๆ ทั้งในสังคมที่ไม่ดีนี่ให้มันหยุดได้เรื่อยๆ นั่นคือความชั่งไปเรื่อยๆ จนกว่าจะเป็นการชนะอย่างเด็ดขาด ตอนนี้ก็สะสมแต้มเก็บค่าแนenhไปเรื่อยๆ ไปจนกว่ามันขาดของมันเอง โดยไม่ต้องเด็ด ดังนั้น ต้องลุกขึ้นด้วยยุทธศาสตร์ “ย่างให้เป็น เย็นเรื่อยไป ไขความจริง อกมาให้มากๆหมัดๆ” นั่นคือการชนะอย่างเด็ดขาด ที่มันขาดได้โดยไม่ต้องเด็ด

ต่างคนต่างทำหน้าที่

สังคมที่สู้กันด้วยความจริงเบ็นนี้เป็นสังคมอาริยะ แพ้ชนะกันด้วยความจริง เพราะจะนั่นมันจะมีอารมณ์ มีความแฉน ความกรงเคืองขึ้นมา

ทุกคนจะต้องลับธง ระวัง ระดับอารมณ์ไว อย่าให้อารมณ์เดือดเกิดผู้ใดที่ปฏิบัติอย่างนี้ได คือคนเจริญ นี่คือการต่อสู้กันอย่างสันติ

สังคมอาธิยะนั้นเป็นอันดับ ?

ขณะนี้เรากำลังทำสังคมสังคม แต่เป็นสังคมที่อันสวยหงำนที่สุดเลย สวยงามจริงๆ เป็นสังคมที่เกิดในสังคมไทยที่สวยงามมาก เป็นวิวัฒนาพัฒนาขึ้นมาได้อีกขั้นหนึ่ง สังคมนั้นต้องมีสังคมอยู่เป็นธรรมชาติธรรมด้า สังคมมีอ้ออะไร สังคมคือการต่อสู้กัน สังคมนี้มันจะเกิดสังคมอยู่ตลอดเวลา การต่อสู้แบบโลเกียร์คือการต่อสู้แบบแบ่งชิงลาภ ยศ สรรเสริญ โลเกียร์ แบ่งก้าว แบ่งงาน โดยจะทำให้คนเองหรือตัวภูของภูนี่เป็นใหญ่ ให้มีอำนาจยิ่งใหญ่ เมื่อคนอย่างคนโบราณอย่างเจกีสข่าน อย่างธิตเลอร์ หรือคริสต์อิหริษิชานามาแต่โบราณ ดีกีดับบาร์พ์ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เล็กซึ่งอะไรเลย และเขาก็ทำกันได้สำเร็จมานานแม่ทุกวันนี้ก็ยังใช่ เช่น อเมริกา ที่ใช้อำนาจไปบุกรุกอิรักโดยเอกสารห้าม เอาอาวุธไปทำลายเขา นี่ถ้าເປົ້າເວົ້າໄມ່ຮັມດະວັນກັນຈິງๆ หรือວ່າໄມ່ຈາດພວ นັ້ນคือการຈຸດຫວານເພື່ອທີ່ຈະให้เกิดสังคมโลกครั้งທີ ๓ ໄດ້ ນັ້ນคือวິຊີ້ນີ້ ซึ่งอาทมาເຫັນວ່າເປັນວິຊີ້ທີ່ລ້າສ້າຍມາກ ເປັນສັງຄຣາມຫັ້ນຕໍ່າ ດັນຫັ້ນຕໍ່າຈະໃຊ້ອາວຸຫຼາ ດັນຫັ້ນຕໍ່າກີຈະໃຊ້ເຢົວແຮງກັດກັນຕ່ອຍກັນແຕກັນ ແລະກີຈະໃຊ້ອາວຸຫຼານັ້ນເປັນດັນຫັ້ນຕໍ່າ ດັນທີ່ສູງขື້ນາມ ເປັນສັງຄຣາມທີ່ລູກ້ານດ້ວຍປັບປຸງຄູາ ສັງຄຣາມລູ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ ດ້ວຍຄວາມຈິງ ຄວາມຖຸກຕ້ອງ ດ້ວຍຄວາມສຸຈົກຕ ໂຄຣສຸຈົກຕ ກວ່າກັນຫະນະ ໄຄຣຖຸຈົກຕແພ້ ດີ່ຫະນະ ຖຸກຫະນະ ຂ້ວແພ້ ພິດແພ້ ຂ້່ມາກຝຶດ-ຂ້່ວ້ນອໍຍກວ່າກັນແມ້ນອໍຍທີ່ແພ້ ນີ້ຄືອຳດັນຫັ້ນສູງ ນີ້ຄືອຳດັນເຈົ້າ

ในสังคมอย่างອົນເດີຍ ວັດທະນາຮົມຂອງໜ້າວົນເດີຍນີ້ ເວລາທະເລາວິວາທັນ ຈະທຳສັງຄຣາມດ້ວຍປາກ ເກີຍກັນຕ່ອງໃຫ້ເຂະອະນະເທິງຂາດ

ให้เห็น แต่จะไม่ลงมือลงไม้ทรอ ก ไม่เตะไม่ถีบ ไม่ทำร้ายอะไรกัน ใครไปอินเดียจะเห็น เป็นสังคมของคนเจริญ เสร็จแล้วเดี่ยวกร้าว ลีกิรา สังคมคนเจริญไม่ลงมือลงไม้ ไม่รุนแรง ไม่เจ็บเนื้อเจ็บตัว อย่างก่อก้มีแต่ปากด่าทอกัน ภาษาในวิชาการเข้าเรียกว่า ปากหอก

ปากเป็นสื่อในการพูดจา ปากเป็นสื่อในการบอกรความคิด บอกสาระ บอกเรื่องราว สื่อกันให้รู้ ได้ดีที่สุด กรรมกิริยา ก็สื่อได้ แต่ยากกว่าถ้าสื่อกันด้วยภาษาด้วยคำพูด สื่อได้ชัดกว่า คนทั้งโลกจึงมีภาษาทันเมืองและ แต่ละชาติ แต่ละประเทศก็มีภาษาของตน ภาษาจะเป็นสื่อที่ชัดเจน ภาษาจะเป็นสื่อที่บอกแจ้งความรู้ บอกแจ้งความจริง บอกแจ้งความต้องการให้ได้รู้กัน

สังคมของคนผู้ดีอย่างแลวรายที่สุด คือ สังคมแคร์ภาษา ลงไม้ลงมือ ทำร้ายกันนั้น ไม่มีแล้ว คราวนี้ คณประชานคนไทยที่กำลังรวมกันนี้ ผนึกกันเพื่อจะทำสังคม สังคมต่อสู้กันเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลง ล้มล้างอาชนาจเดิมนั้นลงไป แต่ต่อสู้กันด้วยสื่อสารออกมหาทางภาษา อย่างเมื่อวานนี้ ตอนเช้าเวลา ๘ โมงครึ่ง รายการนายกฯ ออกรมาพูดนะ พอพูดเสร็จทางแกนนำพันธมิตรก็เอามาพูดหักล้างต่อ ซักกันด้วยภาษา ใครผิดใครถูกตรงไหน ใครจริงใครเท็จ โอ้โห...เป็นสังคมคนเจริญ มันก็สู้กันด้วยความจริง ล้มล้างกันด้วยความเห็น ความเห็นต้องแพ้ ความจริงต้องชนะ มาสู้กันอย่างนี้แหละ ตอนนี้ฝ่ายที่เท็จ ฝ่ายที่ทำไม่ถูกต้อง ก็กำลังทำกันด้วยกลวิธีๆ จุติต่างๆ หนักเข้าเขาก็จะโกหก เขาก็จะหลอกลวง เขาก็จะเท็จยิ่งขึ้นๆๆๆๆ ลักษณะนี้ แพ้ชัดๆ

เพราะฉะนั้นในเวทีนี้ เป็นเวทีที่จะใช้สังคมแคร์ภาษา เข้าต่อสู้กันอย่างนี้แหละ พากเราจึงต้องมาเป็นพลังมวลชน ให้มากๆ คนขึ้นเวที

ถ้ามีมวลมาก มีผู้ดูเยอะໂລ້ທົກຂຶ້ນເວທີນີ່ມັນຄຶກຄັກນະ ມີກຳລັງໃຈມື້ໄຟເກີນ
ຮ້ອຍ ແຕ່ຄໍາອອກໄປແລ້ວ ໄນມີໂຄຣເລີຍ ໄນມີໂຄຣສນິຈະເລຍ ດາວແສດງບນ
ເວທີນີ່ກີຈະແສດງໄມ່ຄ່ອຍອອກ ນີ້ເປັນລັຈຊຽມ ພຸດໄປແລ້ວພວກເຮົາກົງຈະເຂົາ
ໃຈດີ ເພົາລະນັ້ມາຮັມກັນ ໃຫ້ມາກາ ຈົງຈາ ແລ້ວໃນວິຖີປົບຕີ ສັງຄມ
ສັມຢີ່ເມື່ອ ພັນຂອງມາລູ່ນ ນີ້ແລ່ລະ ຈະເປັນພັນຂອງອົບປ່າໄຕຍ ອື່ອຈຳນາຈ
ຂອງມາລູ່ນ ເປັນການແສດງຄື່ນມີຕີ ເປັນການແສດງຄື່ນຄວາມຈົງຈາວ່າ ຄວາມເຫັນ
ຄວາມຮ່ວມມືອອງມາລູ່ນ ຈະຫະ ວລາ

ສັງຄຣາມທີ່ສູ້ກັນດ້ວຍຄວາມຈົງຈານີ້ ເປັນສັງຄຣາມອາຣີຍະ ແລະ
ການຕ່ອສູ້ກັນຍ່າງນີ້ເປັນການຕ່ອສູ້ຂອງອາຣີຍ່ານແພ້ໜະກັນດ້ວຍຄວາມຈົງ ເພວະ
ດະນັ້ນມັນຈະມີອາຮົມຄົນ ມີຄວາມແດ້ນ ດາວໂගຮັດເຄືອງ ຂຶ້ນມາ ຖຸກຄນຈະ
ຕ້ອງສັງວະລະວັງ ຮະວັບ ອຢ່າໄທ້ອາຮົມຄົນຮ້ອນ ອາຮົມຄົນເດືອດເກີດ ເພຣະໜັ້ນຜູ້
ໃດທີ່ປົບຕີອ່າງນີ້ກີຈຶ່ອຄານເຈົ້າ ສູ້ກັນຍ່າງສັນຕິ ເຮົາຫັມຄນໄມ້ຮູ້ ໄນໄດ້
ຫຮອກ ເຮົາຈະໄປບັນດັບໃຫ້ຄນໄມ້ຮູ້ ແລ້ວບັນດັບໃຫ້ເຂົ້າ ເຮົາໃໝ່ໄດ້ ໃນສັງຄມ
ຄນຮູ້ມັນກົດຕ້ອງມື ຄນໄມ້ຮູ້ມັນກົດຕ້ອງມື ຮູ້ຜົດກົງໄດ້ຮູ້ຮູ້ກົງໄດ້ ມັນເປັນອະຮົມຫາຕີ
ມັນເປັນຂອງຈົງຈາ

ຄົນນາຫາສາຮັບຜັດເປັນແສນເປັນເລັ້ນ ມັນກົດຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ທີ່ແຕກຕ່າງ
ກັນ ຮູ້ຜົດກົງໄມ້ຮູ້ຮູ້ກົງມີ ເປັນອະຮົມດາ ເມື່ອຄນມີຄວາມເຫັນຕ່າງກັນ ຍ່ອມເກີດ
ຂັດແຍ້ງກັນກົດຕ້ອງແລ້ວຄື່ນຄວາມໃນໂລກເກີດມາໄມ່ມີສັງຄຣາມມັນໄມ້ໄດ້ຫຮອກ
ໃນໂລກທີ່ເຫັນຮັບຜັດໆເຫັນເມື່ອໄຫ້ກົດແລ້ວແຕ່ມັນຕ້ອງມີຄວາມເຫັນຕ່າງ ແຕ່ເຮົາຍູ່
ຮ່ວມກັນໄດ້ເປັນເອກພາພ ອຢ່າພວກເຮົາມາຍູ່ຮ່ວມກັນທີ່ນີ້ ມີຄວາມເຫັນທີ່ຕຽງ
ກັນໃນຈຸດທີ່ນີ້ ແຕ່ກີຈຶ່ອຄວາມເຫັນຍ່ອຍທີ່ຕ່າງກັນບ້າງ ແນ່ນອນ

ເອາລະເຮື່ອງໃໝ່ເຮົາເຫັນຕ່າງກັນ ເຮື່ອງຍ່ອຍເຮົາເຫັນແຕກຕ່າງກັນ
ເປັນອະຮົມດາ ແຕ່ເຮົາກົງມັນເປັນປົກເຜັນໄດ້ ຄ້າກີໃໝ່ໃຈຄວາມມັນຕຽງ
ກັນແລ້ວ ເຮົາກົງມີກົງສຳມັນມູນຕາ ມີຄວາມເຫັນທີ່ວ່າມີອຸດມົດຕີ ມີຈຸດມຸ່ງ

หมายترังกันแล้วเป็นหลักใหญ่ ส่วนหลักย่ออยู่ก็คือญาปรับกันไป แล้วอยู่กันอย่างกลมกลืน อย่างนี้แหละเราเรียกว่าเป็นเอกภาพ เป็นสังคมกลุ่มโดยทุกคนต้องเคารพความเห็นของแต่ละคน ความเห็นใหญ่ ความเห็นรอง ความเห็นเปลี่ยนย่ออย ก็ว่ากันไปตามลำดับ

เพราะงั้นคำว่า สังคมส่งความของสังคมผู้ดี สังคมอาริยะขึ้นสูงนั้น จะมีสังคมที่มีความขัดแย้งกันพอเหมาะสม แม้ความสามัคคี ก็ยังต้องมีความขัดแย้งอันพอเหมาะสม ไม่มีความสามัคคีใดที่เห็นเหมือนกันหมด..ไม่มี ความขัดแย้งทำให้เกิดความลَاด ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดทั้งการพัฒนาหรือความเสื่อมగ์ได้ ความขัดแย้งทำให้เกิดความเสื่อมగ์ได้ ถ้าขัดแย้งแล้วลิ่งที่ชนะนั้นเป็นความผิด เป็นความเลว ใจนั้นเสื่อมแล้ว แต่ถ้าเพื่อว่าลิ่งที่ดีลิ่งที่ถูกต้องชนะ ขัดแย้งกันแล้วลิ่งที่ดีชนะนั้นเจริญ

เมื่อขัดแย้งแล้วก็ต้องเลือกสิ่งที่ถูกต้อง เมื่อได้สิ่งที่ถูกต้องก็จะคลาดเพิ่มขึ้นหรือเจริญเพิ่มขึ้นตลอดเวลา สังคมไทยเราตอนนี้กำลังเจริญขึ้นตอนนี้อาจมาว่า ความเข้าใจสังคมประชาธิปไตยก็ดี หรือว่าการเรียนรู้ การเมืองก็ดี ประชาชนได้เรียนรู้เยอะ เพราะว่าสื่อสารช่วยได้มาก ทั้งเอโอลีฟวิแก๊ด ทั้งเอฟเอ็มทีวีหรือว่าโทรทัศน์เพื่อมวลมนุษยชาติก็ดี ถ้ายกอุตสาหกรรมทั้งหมดนี้ ก็ถ่ายทอดสื่อออกไปให้แก่ประชาชนตลอดเวลา งานเก่าที่ทำอยู่ประจำก็เลิกหมดมาทำงานนี้ เพื่อช่วยสื่อสารในวาระสำคัญของประเทศ มันเป็นเรื่องใหญ่ของประเทศไทย ลือสารทำเป็นไม่รู้ไม่เชื่อก็จะทำมาหากินของกูอย่างเดียว เอ็งจะขึ้นมาลงช้างก์ช้างหัวเอ็ง นั่นคือสื่อสาร มองชนไม่ใช่วลชน

เพราะงั้นในขณะนี้ สังคมที่เกิดส่งความ ถึงขึ้นที่กำลังจะ

เปลี่ยนแปลงกลุ่มคนปักรองก็ว่ากันไป คณะที่มาทำหนี้เป็นคณะประชาชน นี่แหลกคือประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นทุกคนที่มาในก็ขอคราวว่า พากเรานี่ เป็นนักประชาธิปไตยที่แท้จริง กำลังเรียนรู้อย่างที่บอกว่าเป็นมหาวิทยาลัย กำลังแสดงออกกำลังมาปฏิบัติ มาเรียนรู้ นั้นล่ะถูกต้องแล้ว มาเรียนจริงๆ มาปฏิบัติจริง มาเรียนอย่างปฏิบัติ "ไม่ใช่เรียนแต่เพียงรู้ อ่าน หรือฟัง แต่รู้ด้วยปฏิบัติด้วยฝึกฝนด้วย" ได้การทำเป็นประวัติศาสตร์ เป็นเรื่องที่ จะบันทึกลงไปในสังคมประเทศไทย จะเป็นหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์ ในการเปลี่ยนแปลงสังคมประชาธิปไตย

เพราะฉะนั้นในประชาธิปไตยที่มันเกิดการเปลี่ยนแปลงมาไม่ว่าจะ เป็น ๑๔ ตุลา ๑๖ หรือ ๖ ตุลา ๑๙ และ ๑๗ พฤศภาคม ๓๕ มาเรียยก็ตาม เป็นประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลง ที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ ล้มตาย เกิดความรุนแรงทั้งสิ้น มาครั้งนี้ พ.ศ.๖๔ มันยีดเยื้อมานาน การเปลี่ยนแปลง ครั้งนี้มีการพัฒนามาตั้งแต่ปี'๔๘, '๕๐, '๕๑ ค่อยๆเคลื่อนเหมือน มันชนะไปทีหนึ่งมันก็ไม่ชนะ ตั้งแต่ '๕๗ เปลี่ยนแปลงไปทีหนึ่งมันยังไม่ ชนะ มันยังเรื่อวัง มันยังไม่จบสิ้น มันยังเหลือเชือ เพราะฉะนั้นต้องมา ยึดยาวอีก จนกระทั่งมาถึง '๕๑ ก็คือ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงกันอีก

แต่การเปลี่ยนแปลงในช่วงนี้ต่างกันกับ พ.ศ.๑๖, พ.ศ.๑๙ หรือ พ.ศ.๓๕ มีการเปลี่ยนแปลงที่ต่างกัน ก่อนโน่นรุนแรง ยังไม่เจริญเท่า ปัจจุบัน แต่มันก็พัฒนาขึ้นมาตามลำดับ มาถึงวันนี้สังคมมีการ เปลี่ยนแปลงที่พัฒนาขึ้นมาเยอะ เผาะฉะนั้นการต่อสู้หรือสังคมลังคอม ในขณะนี้ ถ้าการเปลี่ยนแปลงอันนี้ชนะอย่างสงบ ชนะอย่างลันติ อาทิ งส ชนะอย่างไม่มีความรุนแรงเกิดขึ้น ยอมแพ้กันด้วยสักจะ ด้วยความผิด ความถูก ด้วยความจริงด้วยความเห็จ ถ้าชนะกันได้ครั้งนี้ มันยิ่งใหญ่ที่สุด เลย ต้องประคองความชนะหรือต้องประคองการต่อสู้คราวนี้ให้ดีนะ

มากันเป็นมวลชนให้มากๆ อดทนหน่อย คนที่อดทนเป็นหลัก มีอยู่แล้ว พวากองทัพธรรมนี้ ยังไงๆ ก็เอาเถอะ ตายกันตรงนี้เลย นั่นคือตายอย่างต่อสู้แบบสันติโนะ ไม่ใช่ไปตายอย่างส่งความหิงสา หิงสา呢 แปลว่ารุนแรง อหิงสาแปลว่าไม่รุนแรง ตายอย่างไม่รุนแรง อย่างสงบ ตายเพราะอะไรก็แล้วแต่เตอะเนี่ย โอ้ไซ! มาทำกับข้าวเลี้ยงพวกราตาย จะปัดเช็ดกวาดถูหรือว่าเป็นรปภ.ดูและความสงบ ใครมีหน้าที่อะไรก็ทำเตอะ แม้แต่จะมาเป็นช่างภาพ ช่างเลี้ยงช่างเครื่อง ช่างอะไรก็แล้วแต่ หมด เรี่ยวแรงตาย เอาแหละ อาทماว่าจะหาสมุดปากทองคำมาไว้จดรายชื่อวีรชน ถือเป็นวีรชน ตายเพราะต่อสู้อย่างสงบ ต่อสู้อย่างไม่รุนแรง ตายเพราะ หมดแรง ไม่ได้ตายเพราะถูกทำร้ายอะไรกัน

เอ้า ! ลองดู มันจะยืดเยื้อยาวนานไปเท่าไรก็ยังไม่รู้เลย มันเห็นอย่นะไม่ใช่เมื่อเห็นอย มันลำบากลำบาก ไม่ใช้มันสบายที่เห็น กลางวัน นี่โอ้ไซ ร้อนจะตาย แต่ก็เอ้า มันจะต้องทำงาน เนี่ยมันเป็นเรื่องการต่อสู้ สมัยใหม่ โลกทั้งโลกจะเดินทางมาถูกการต่อสู้แบบอหิงสา แบบส่งความ อาริยะ อย่างนี้แหล่ะ นี่แหล่ะ “ส่งความสันติภาพ” ที่จริงตามที่ตอลสตอย เขียนและต้องการให้เกิดในสังคม

ลูกันด้วยปากหอกนั้น อย่างเก่ง เอาจมาแลกัน เอาจมาพูดกัน นี่ล่ะ คือส่งความอย่างสูงสุดแล้วของมนุษยชาติ ใช้ปากเป็นอาวุธ เพื่อที่จะมา เปิดเผย มาแฉความจริง มากี่นัยน์มาล้มล้างกัน ด้วยหลักฐานความจริง ทุกอย่าง นี่สูงสุดแล้วสัมมติความสุภาพน้ำดีนี้แหล่ะ สูงสุดมันได้ขนาดนี้ และต่ำสุดมันก็ได้ขนาดนี้ เป็นแต่เพียงว่าอย่างไทยบ มันผิดเป็นมิจฉาจา หรือล่อเลี้ยดคือ พูดแล้วคำพูดധแท้ให้คนสองข้างทะເລາະຕີກັນ อย่างนี้ เรียกว่าล่อเลี้ยด ทำให้เกิดความรุนแรง แม้หยาบก็ไม่เอา ทำให้กรห์ได้ เมื่อนกัน แม้แต่เพ้อเจ้อ คือพูดไม่เข้าท่า พูดไม่มีเหตุไม่มีผลไม่มีสาระ

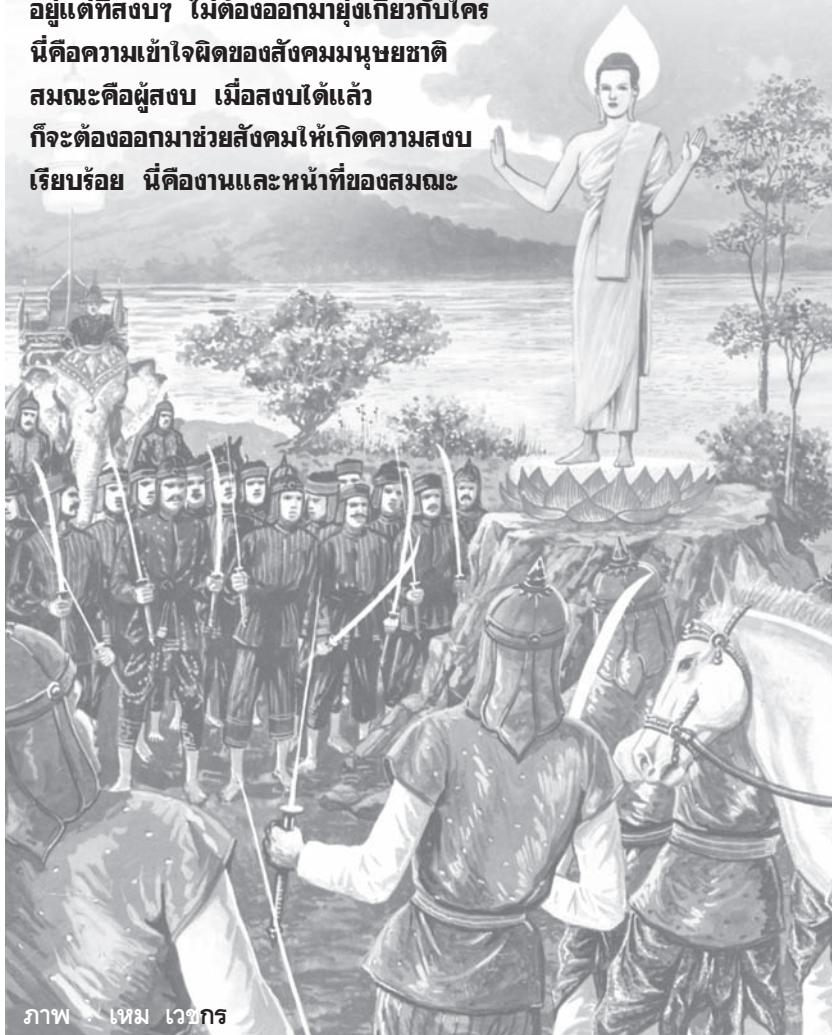
อันนี้คือคำเพ้อเจ้อ โดยเฉพาะอย่าปิดมดเท็จ นั่นແเน่นอนอยู่แล้ว นี่คือ มิจฉาชานาจส์ ผู้ดีจะละเว้นเสีย เพราะฉะนั้น คนที่เจริญที่สุด อย่างตีที่สุด จะใช้ปากหอก ตรงที่สุดถูกต้องที่สุด ไม่ปด ไม่ส่อเสียด ไม่หยาบ มีสาระไม่เพ้อเจ้อ นี่คืออาวุธชั้นหนึ่ง ใช้อาวุธชั้นสูง สู้กัน

เพราะนั้นในสภा เวลาเข้าอภิปราย และประชุมกัน เข้าใช้พูด ทั้งนั้น มีฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาล ก็ว่ากันไปสู้กันไป ใช้ภาษาเป็นอาวุธกับสู้กันไป อย่างนี้เป็นสุดยอดแห่งความเจริญ ไม่มีอะไรที่จะต่ำกว่านี้สูงกว่านี้อีกแล้ว เพราะนั้นถ้าເដືອວ່າສາມາດที่จะใช้ภาษาไม่ให้เป็นมิจฉาชานີได หนึงไม่ปด สອງไม่ส่อเสียด สามไม่หยาบ สີไม่เพ้อเจ้อ ไม่เป็นมิจชาสີนີ นັ້ນແລະ เป็นการใช้มุขลัตຕີ เป็นการใช้ปากหอกหรือปากเป็นอาวุธที่เยี่ยมยอด มັນ ต้องสู้กันด้วยແຄນີ นີ້คือ สมครามอาริยะ ถືວ່າ รบກันແຄປາກ ในสภາไทย ที่ຍິໄປເຕະຍິໄປຖືກນອຢູ່ນີ້ມັນໄມ້ເຂົ້າທ່າ หยາບมากແລ້ວ สູກັນດ້ວຍภาษา ກົງພອ ແລະภาษาທີ່ດີ ມັນຈາລະແຮງປ້າງ ພູດແຮງໆ ພູດດັ່ງໆ ກີໄດ້ ແຕ່ຈິຕິໃຈ ຜູ້ດື້ນີ້ ຈິຕິໃຈຈະມີຮຸນແຮງ ຈິຕິໃຈຈະມີກໍາຮ້າຍທໍາລາຍກັນແມ່ວົນຄົນອີນເດີຍ ໂອ້..ເຕີຍກັນເອາເປັນເອາຕາຍເລຍ ແມ່ວົນຈະຈະແກງກັນ ເສົ່ງແລ້ວ ປະເດີຍລົງລົງ ຮບກັນກີແຄປາກหอก ນີ້คือສັງຄມຜູ້ດີ ສັງຄມທີ່ຮບກັນ ແລ້ວກີເຂາອາວຸຫຼາໄປທໍາລາຍກັນ ໂອນ໌ນັ້ນກ່າແລ້ວ ໂບວານແລ້ວ ສົມຍືນີ້ເຂົ້າໄມ້ໃຊ້ ສົມຍືນີ້ເຂົ້າໃລ້ລ້ອສາ ໂທຣທຳນີ້ ເຂົ້າໃຈອິນເທວົ່ງນີ້ຕ ເຂົ້າໃຈແຄສີ່ກາຫາໃຫ້ຮູ້ ວ່າວ່ອໄຮັດຂະໄຮຖຸກຂະໄຮດີໄມ່ດີ ອະໄຮຄວ່າມີຄວາ

เพราะฉะนັ້ນສຽງຄັ້ງນີ້ຄ່າຍຫອດໄປທ່ວໂລກ ຄ້າສຽງຄັ້ງ ນີ້ໄມ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງນີ້ ຈະປະກາສຕັກດາຂອງປະເທດໄທອອກໄປ ຄ້າ ສົງຈົບລົງດ້ວຍຝ່າຍທຣມະ ຝ່າຍຖຸກຕ້ອງໜະ ແລ້ວໄມ້ມີເລືອດຕາຍາງອອກ ໄມຮຸນແຮງ ອຍ່າງຕົກວ່າກັນໄປວ່າກັນມາ ຄ້າທຳໄດ້ມັນຈະຮະບູ້ໄກລ ມີຄ່າຍິ່ງ ກວ່າກາລົງທຸນຈັດຈານໂລລິມປົກເປັນໄທ່ ລົງທຸນເວົ່ອງນີ້ເຈົ້າຍືກວ່າກັນແຍກ

gap phutthabat ตอนพระพุทธองค์เสด็จมาห้ามทัพพระยาต่ายพระบิดา
และพระมารดา ซึ่งย้อมเป็นคำตอบให้อย่างดีกับผู้ที่ตั้งคำถามว่า พระไม่ควร
ออกมายุ่งรุนแรงกับการบ้านการเมือง? โดยหลวงพิตเปรว่า ผู้สูงตนแล้ว ควรไป
อยู่แต่ที่สูงบๆ ไม่ต้องออกมายุ่งกี่ยกับใคร
นี่คือความเข้าใจผิดของสังคมมนุษยชาติ
สมณะคือผู้สูงตน เมื่อสูงตนได้แล้ว
ก็จะต้องออกมายุ่งสังคมให้เกิดความสูงตน
เรียบร้อย นี่คืองานและหน้าที่ของสมณะ

เลยกว่า อาทิตย์เห็นด้วยในฝ่ายพันธมิตรฯ เห็นด้วยกับฝ่ายประชาชน นี่อยู่ในฝ่ายถูกต้อง อีกฝ่ายหนึ่งผิด อาทิตย์เห็นอย่างนั้นจริงๆ เพราะฉะนั้น อาทิตย์เข้าข้างฝ่ายประชาชน เมื่อเข้าข้างฝ่ายนี้แล้ว ก็ไม่ได้มาร่วมตีรัน พันแห่งให้เกิดความรุนแรง ไม่ใช่หน้าที่ของสมณะ

หน้าที่หลักของพระคือมาทำให้เกิดความสงบ เราเคยได้มาทำให้เกิดความสงบ ก่อน ๑๙ กันยา ๔๙ อาทิตย์ได้พาภัณฑ์ช่วยเกิดความสงบแล้ว เท่าที่เราจะสามารถให้เกิดความสงบได้อย่างไร อาทิตย์เป็นศิลปิน อาทิตย์เรียนมาทางศิลปะ อาทิตย์รู้ว่า ถ้าเราจะใช้แสง เราจะใช้สี เราจะใช้เส้นอย่างไรให้มันเกิดความรุนแรง ใช้เส้นอย่างไรให้มันเกิดความสงบ ใช้สีอย่างไรให้มันรุนแรง ใช้แสงอย่างไรให้มันรุนแรง ใช้สีอย่างไรให้มันเรียบร้อยสงบ อาทิตย์เข้าใจ อาทิตย์มาช่วยทำงานค์ประกอบศิลป์

พระฉะนั้นอาทิตย์ทำนั้นจะ-คือ-ว่าให้ช่วยภาพให้เกิด เส้น แสงสีสัน อะไรก็ตามแต่เพื่อให้มันเกิดผล สงบลงได้ พยายามทำทุกวิถีทาง ไม่ใช่จะมาก่อให้เกิดความรุนแรง แม้งานนี้อาทิตย์ต้องเสียรังวัดนะ ผู้คนที่เข้าเข้าใจไม่ได้เขาก็ว่าเขา... ก็ไม่เป็นไร แต่อาทิตย์ได้มาช่วยทำให้เกิดลดความร้อน ลดความรุนแรง ให้เกิดเย็น ให้เกิดสงบ ให้เกิดเรียบร้อยลงไปได้ นั่นคืองานที่อาทิตย์ทำ ซึ่งได้ประกาศมาตั้งแต่ต้นแล้ว ตั้งแต่โน่นออกไปสนามหลวงครั้งแรก ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๙ ก็ได้ประกาศชัดเจนว่า อาทิตย์นี่มาทำหน้าที่ พยายามรักษาให้เกิดความสงบเรียบร้อย ให้เย็น ไม่ใช่ให้มันร้อน เขาร้อนกัน เราก็ไปช่วยๆๆ นี่เป็นหน้าที่ ไม่ใช่ว่ามาช่วยรบมาช่วยตี มาช่วยให้เกิดความ恐怖 เลาะวิวาท หรือทำให้เกิดการรุนแรงเพิ่มขึ้น ไม่ใช่อย่างสุดยอดเลย แต่ถูกเข้าใจผิดไปหมด

ชาวโโคกทั้งหมดนี้ ทั้งชาวลาสและสมณะขออีนยันว่า เป็นพวกนักธรรมะ เป็นผู้ทำความสงบ ไม่ได้มาแย่งลาภ ไม่ได้มาแย่งยศ ขอ

ยืนยันว่าไม่ได้มาแย่งลาภไม่ได้มาแย่งยศ ไม่ได้มาแย่งสรรเสริญ ถูกด่าด้วยได้สรรเสริญขึ้นมาอะไร ถูกด่าด้วย ไม่ได้มาแย่งอะไร ไม่ได้มาเอาความสุขอะไร ทุกๆจะพยายามทำบกลำบากจะแย่ ยืนยันว่าไม่ได้มาแย่งลาภแย่งยศ จะได้ยศซั่น ถึงขนาดโงมติว่า...โพธิรักษ์นี้อยากจะไปเป็นลังษราช อยากจะให้เข้ายอมรับอย่างนั้นอย่างนี้ อาทิตย์มาทำงานนี้ไม่ได้ต้องการที่จะต้องได้การยอมรับอะไรจากนี่เลย...ไม่มี มาทำงานเพื่อจะต้องการให้เกิดความสงบ เพราะนี่มันเกิดเหตุการณ์วิกฤติแล้ว ท่านนายกฯประ堪จะจัดการขึ้นแตกหักแล้ว อาทิตย์เลยต้องพาทักษิณมาภักดินี้เข้าวันนั้น เพื่อจะมาช่วยให้สงบด้วยวิธีใดๆได้ เอ้า! ก็มาช่วยกัน มันมีรายละเอียดเยอะแยะ พูดไม่หมดหรอก

อาทิตย์เต็มที่ พากจะช่าวอโศกมาร่วมทำด้วย ทำเรื่องแล้วก็กลับ เหมือนอย่างคราวที่แล้วในปี ๔๙ คราวน์ก็เหมือนกัน ช่าวอโศกก็มาช่วยเต็มที่ เพราะนั้นประชาชนที่มาเนี่ยก็ต้องขอราษฎร์จริงๆ มาเดินมารวมกัน ต้องการพลังมวลประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ จะได้พิสูจน์กันจริงๆเลยว่า ใครเป็นพลังประชาชนแท้จริง เข้ามาชื่อไปตั้งเรียกพรรคพลังประชาชน แต่เรื่องแล้วเข้าไปรวมพลังประชาชนด้วยวิธีการห้อฉล ด้วยวิธีการลับซับซ้อน ซึ่งคงทุจริตอย่างโน่นอย่างนี้ จนกระทั่งมีคดีอยู่ในโรงในศาล นานาสารพัด แบบนี้มันไม่สุจริต มันเป็นพลังประชาชนที่ยังไม่จริง

เพราะฉะนั้นพลังประชาชนที่จริงอยู่ที่นี่ พลังประชาชนที่จริงมาที่นี่ มาแสดงออกให้ชัด เพราะพวกที่มาที่นี่ไม่ได้รับจ้างมาใช้ใหม่? ไม่ได้ไปรับเงินรับทองใจร้อนมาที่นี่ หรือประชาชนมาที่นี่เดี่ยวจะได้เป็นรัฐมนตรีกันไม่ได้ เอยาคมาจัง ไม่ได้หังເອງเงินมาให้ ไม่ได้มาเอาอะไรกันเลย แต่มาด้วยน้ำใจต้นใจ มาด้วยวิญญาณ มาด้วยปัญญา เพราะฉะนั้นอันนี้คือ

การเจ็บความจริง ยืนยันความจริงของพลังประชาชน พลังมวลชนที่แท้จริง จงมา มา กันให้มากๆ จนกว่าจะชนะ เหนือเดเหนืออยู่หน่อยก็พยายาม กัน ชาวโโคกชาวกองหัวพะรอมจะเป็นหลักยืน ตรึงพื้นที่ไว้ คราวก่อนนี้ ขัดถูกพื้นถนนมาที่หนึ่งแล้วปี พ.ศ.๔๘ ก็ย่านนี้ย่านเดิม พองานเสร็จแล้ว ก็ถูเช็ดขัดพื้นถนนให้เรียบร้อย ก่อนกลับบ้าน คราวนี้ก็ขออภัยนั่น จะเลิกเป็นคดนะสุดท้าย อย่างเดียวกัน..."

★ “พลังประชาชนที่จริงอยู่ที่นี่ !”

การอวุกมาเร่วมชุมบุน เพื่อต้องการเผยแพร่ลักษณะสันติวิถี ?

การจะพิจารณาอะไรเป็นสิ่งที่เปลกปปлом(ลัทธิ) หรือของจริง (คำสอน) ก็คงต้องมาพิจารณา กันก่อนว่า พุทธคำสอนนั้น มีพิธีทางและ เป้าหมายเป็นอย่างไร? ซึ่งดูได้จากหลักฐานในพระไตรปิฎก เเล่มที่ ๒๑ ข้อที่ ๒๕ พระพุทธเจ้าทรงได้ระบุเป้าหมาย ของการประพฤติธรรมบรรรย์ เอาไว้ว่า “พระมหาธรรมเจดีย์ที่เราประพฤติ มีใช่เพื่อหลอกหลวงครับให้มานับถือ หรือเพื่อเรียกคนให้มายเป็นบริวาร หรือเพื่อลาภสักการะและเลี้ยง สวรรณภิญญะยอ เพื่อจะได้เป็นเจ้าลัทธิ หรือคัดค้านลัทธิอื่นให้ล้มไป หรือเพื่อให้มหาชนเข้าใจว่าเราเป็นผู้วิเคราะห์ไม่ได้ แต่ที่แท้พระมหาธรรมเจดีย์ที่เราประพฤติเพื่อสำรวม เพื่อสั่งวาร เพื่อลงทะเบียน เพื่อคุลายกำหนดด เพื่อ ดับกิเลส เพื่อดับทุกข์สันติ เพื่อจิตจะหมัดกิเลสสันติ ตายอย่างไม่พื้นเมือง เรียกว่าไม่กลับกำเริบ(อัลังกุปปัง เจโตวิมุติ)”

จากเหตุการณ์ชุมนุมของประชาชนในครั้งนี้ ถ้าสมมัะชาวโศก ประสงค์จะได้รับความเคารพนับถือ จริงๆแล้วพวกเรามีเมตต้องทำอะไร อุย เฉยๆ ใช้ตีกินว่าเป็นกลาง แล้วพากอยู่วัดอย่างสบายนฯ ก็ไม่ต้องมาเลีย รังวัดอ่ะไร แต่เมยังจะได้ความเคารพนับถือจากทุกภาคส่วนในสังคมอีกด้วย และเราก็รู้ดีว่า การอุกมาร่วมชุมนุมกับประชาชน จะต้องถูกเล่นงานทั้ง อำนาจมีดและสว่าง เช่น ไปข่มขู่ชาวบ้าน ให้เลิกใส่บานา ที่สำคัญกว่า นั้นก็คือ ความเข้าใจผิดของคนส่วนใหญ่ในสายพุทธแบบธรรมชาติ ที่เข้าใจ ว่าพระจะต้องอยู่สังคมแบบนี้ จะแยกคำสอนและการเมืองออกจากกัน โดยสิ้นเชิง จึงมีคำถามที่บอกถึงความข้องใจตามมากมายว่า พระเข้ามา

“พระหมจธรรมนี้เราประพฤติ มิใช่เพื่อหลอกหลวงใครให้มาแนบถือ
หรือเพื่อเรียกคนให้มาเป็นบริวาร หรือเพื่อลาภลักษณะและเสียงสรรเสริญ
เย็นยอด เพื่อจะได้เป็นเจ้าลัทธิ หรือคัดค้านลัทธิอื่นให้ล้มไป หรือเพื่อให้
มหาชนเข้าใจว่าเราเป็นผู้วิเศษก็หมายได้ แต่ที่แท้พระหมจธรรมนี้เราประพฤติ
เพื่อส่วนรวม เพื่อสังฆะ เพื่อลงทะเบียน เพื่อคุณยายกำหนดด้ เพื่อดับกิเลส
เพื่อดับทุกข์สันทิ พื่อจิตจะหมดกิเลสสันทิ ตายอย่างไม่พื้นเรียกว่าไม่กลับ
กำเริบ(เจตวมุติ)”

ยุ่งอะไรกับเข้าด้วย...? ซึ่งจะต้องเลือก้อนอิฐมากกว่าดอกไม้ เจօคำติชนิน
นินทาวร้ายมากกว่าเลี่ยงสรรษริญญาณยอ ผลกระทบด้านลบเหล่านี้
สามัญชนทั่วไปก็พอประมาณได้

แต่ในภาวะที่บ้านเมืองกำลังวิกฤติ เดือดร้อน แสวงหาหสอย่างนี้
เราจะคิดแต่ความสุขสบายนของตนเอง แต่ปล่อยให้บ้านเมืองหายนะ ไม่
กล้าเปลี่ยนเนื้อเปลี่ยนตัว เพราะกลัวว่าคนจะไม่เคารพนับถือ (รักตัวกฎ-
ของกฎอย่างเห็นแก่ตัวมากกว่าความเห็นแก่ผู้อื่นและสังคม) ซึ่งอุดมการณ์
ของพุทธนั้น ย่อมเป็นไปเพื่อ “ประโยชน์และความสุขแก่หมาชนเป็น^{อันมาก}(พุทธนิتاยะ - พุทธนลญายะ)” ดังนั้น การอยู่สบายนฯ คือยรับลาภ
ลักษณะอยู่ในวด กับการอุกมาวร่วมทุกข์ยากลำบากที่ห้องประชาชน อีก
น่าจะเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่หมาชนเป็นอันมาก ตาม
หลักการของพุทธศาสนา หรืออะไรน่าจะเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ตน
และความสุขเฉพาะตน ซึ่งเป็นลัทธิเข้ามาเอบแฝงปลอมปนอยู่ในศาสนา
ผู้มีวิจารณญาณย่อมตัดสินกันได้

หนังสืออิบนัฟร้าอิบกอาจรือกเชื้อประชาสน www.prachatouch.com

หน้า 1 ฉบับที่ 172 สมเดือนธันวาคม 12 มิถุนายน พ.ศ.2551

ประชาธรรศน์

ແລ້ວ! ໂພນິຮັກໜໍ່ ຮ່ວມງານປ່ວນໝາຕີ

พระพุทธเจ้า គឺ នកការមើះ ដ្ឋាសតាបនាប្រជាធិបតេយ្យនិយុទ្ធភាព

ប្រជាធិបតេយ្យ គឺការមើះទៀតឱវត្តសេរីរាបក្រប្រជាមនុស្ស ខណៈខ្លួន
វរនាន់ចាំបាច់ ព័ៃកម្រិតទីនៃ-ព្រាហមណី-ផេសី-គូទេ-ចំណាត់កាល អើយឱម៉ោងពេះទាត់ មើះ
ធ្វើឡើងមានក្នុងនឹងរឿងរាយនៃព្រះពុទ្ធឌៃ កើតិច្ឆាប់តុលាបតេយ្យតុលាបតេយ្យ និងរឿង
បានឯត្តសេរីរាប ទុកនាគមិតិទីទៅពីមក្ស ១ គ្រឿង ១ តើមិនឱ្យនឹងប្រជាមនុស្ស និងប្រជាធិបតេយ្យ
បានឯត្តសេរីរាប ទុកនាគមិតិទីទៅពីមក្ស ១ គ្រឿង ១ តើមិនឱ្យនឹងប្រជាមនុស្ស និងប្រជាធិបតេយ្យ

จาก จ.เลย...อย่างที่ทั้งบอร์ดฯ

ในสมัยพุทธกาลเมืองหรือไม่?

เพราะติดอันดับการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ส.ส.ในสก. นายกฯ สมัคร ภานยองนกอับ ส.ส.ที่อภิปรายว่า ในสมัยพระพุทธเจ้าฯ เมืองเมืองหรือยัง?

อาตามาเชื่อว่า นายกฯ ไม่รู้หรอกว่าการเมืองคืออะไร? เพราะฉะนั้นนายกฯ จะต้องตอบว่าในสมัยพระพุทธเจ้าไม่มีการเมือง นี่ที่พูดนี้หมายความว่านายกฯ ได้ย้อนสามโดยมุ่งหมายว่า สมัยพระพุทธเจ้าไม่มีการเมือง ขออีนยันว่าการเมืองคืออะไรนั้นนี่ นายกฯ ยังไม่รู้หรอก ถ้ารู้ไม่ทำอย่างนี้ ไม่เป็นคนอย่างนี้ เอ้า.. สรุปง่ายๆ ก่อน การเมืองคืออะไร?

การเมืองคือการทำเพื่อมวลประชาชน เพื่อบ้านเพื่อเมือง นั่นคือ การเมือง ไม่ใช่เพื่อพรรคของกู ไม่ใช่เพื่อหมู่ผู้ชุมชนของกู ไม่ใช่เพื่อครอบครัวของกู ไม่ใช่เพื่อตัวกู นั่นยิ่งสุดแยกเลย การทำงานเพื่อตัวเรา ตัวกู ไม่ใช่การเมืองเด็ดขาด พังนิยามตรงนี้ให้ชัด เอาตรงนี้ก่อนเลย

การเมืองคือการทำเพื่อผู้อื่น เพื่อประชาชนทั้งมวล เพื่อประโยชน์ของคนอื่นเขา นี่คือการเมืองที่พระพุทธเจ้าพำนัช พระพุทธเจ้านี่สุดยอด ของการทำเพื่อคนอื่น ท่านทรงด้วยมหัศจรรย์ ทรงกิเลสเพื่อตัวเพื่อตน ทำเพื่อผู้อื่นทั้งนั้น พระโพธิลักษณะเรื่องนี้ดี ถึงได้ตั้งใจที่จะมาทำงานรื้อฟื้นสัตว์ คือมาช่วยคนอื่นให้หลุดพ้น ช่วยสัตว์อื่นให้พ้นทุกข์ ไม่ได้ทำเพื่อตัว เองเลย นั่นคือ งานการเมือง ทำเพื่อผู้อื่น ทำเพื่อปลดปล่อยความเห็นแก่ตัว เพื่อความเท่าเทียมกันในความเป็นคน ความมีสิทธิเสรีภาพ นี่คือ

งานการเมือง พระพุทธเจ้าทำแล้ว

ประเด็นที่สอง การเมือง ที่ชื่อว่า ประชาธิปไตยคืออะไร ? ประชาธิปไตย คือ การเมืองที่ให้อิสระเสรีภาพกับประชาชน และเพื่อประชาชน โดยประชาชน เพราะฉะนั้นจะต้อง揆ความเห็นของประชาชน เป็นหลัก จึงเรียกว่าอธิปไตยหรืออำนาจเป็นใหญ่เป็นของประชาชน ให้ประชาชนเป็นใหญ่ พระพุทธเจ้าทำแล้ว ปลดแอกในยุคทางสนธยไม่มี อิสระเสรี ท่านปลดความเป็นทาลให้เป็นไฟ อาทมาโดยยืนยันหลักฐาน จากพระไตรปิฎกมาแล้ว พระพุทธเจ้าทรงปลดคนที่เป็นทาสมื่อมาอยู่ใน ธรรมวินัย หรือในธรรมนูญของท่าน ก็จะได้อิสระเสรีภาพ ปลดเปลือง จากความเป็นทาส แม้แต่คุณมีวรรณะกษัตริย์-พระมหาณ์-แพศย์-คุกร- จันทาล เมื่อมาอยู่ในศาสนาของท่านในธรรมนูญของท่าน ก็จะถูกปลด ปล่อยจากชั้นวรรณะ ทุกคนจะมีสิทธิเท่าเทียมกันอยู่ในสังคมของท่าน เป็นอิสระเสรีภาพ หนึ่งคนหนึ่งเสียงอยู่ในที่ประชุม ไม่ว่าจันทาล ไม่ว่า กษัตริย์ มีสิทธิเท่าเทียมกัน นี่คือประชาธิปไตย นี่คือการเมืองชั้นยอด

พระพุทธเจ้าสามารถทำในขณะที่สังคมเป็นสมบูรณ์ญาลิธิราชย์ เป็นสังคมทางแท้ๆ ท่านตั้งรัฐอิสระได้ อย่างอิสระเสรี ไปที่รัฐไหน ไปที่ แคร์วนไหนๆๆๆ พระเจ้าแผ่นดินแต่ละแคร์วนแต่ละรัฐยอมให้ท่านมีรัฐอิสระ ท่านประกาศธรรมนูญของท่าน ใจร้ายอยู่ในธรรมนูญของท่าน พระเจ้า แผ่นดินแต่ละรัฐยอมหมด สุดยอด นี่คือการเมืองใหม่ ? เพราะฉะนั้น คนที่ไม่รู้คำว่าการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ก็จะไม่รู้ว่าบุคคลพระพุทธเจ้านั้น พระพุทธเจ้าได้ทำประชาธิปไตยอย่างยิ่งแล้ว ทรงปลดปล่อยให้อิสระเสรี ภาพ เห็นแก่ประชาชนอย่างสุดยอด พระพุทธเจ้านี้เหล่ายอดนักการเมือง คึกคะนองเดียว มั่นมีนัยสำคัญ แม่ค่าตัวสัต เช่น “ในที่ประชุมได้ไม่ มีสัตบุรุษ ที่ประชุมนั้นไม่เชื่อว่าสภาน ชนเหล่าได้ไม่ผิดเป็นธรรม ชน

เหล่านั้นไม่ใช่ว่าสัตบุรุษ” นี่ก็เป็นหัวใจสำคัญที่ลึกซึ้งของประชาธิปไตย

“อภิธานนิยธรรมฯ ... หมั่นประชุมกันเนื่องนิเติย ... พร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม พร้อมเพรียงกันทำกิจที่พึงทำ ... ไม่บัญญัติสิ่งที่มิได้บัญญัติไว้ ไม่ลงล้างสิ่งที่บัญญัติไว้ ถือปฏิบัติมั่นตามวัชชีธรรม(หลักการ)ตามที่วางไว้เดิม ... ฯลฯ” อันเป็นวิธีของสถาปัตย์ ใช่องค์ประชุมเป็นวิธีการระดมมั่นสมองร่วมกัน ใช้นิติบัญญัติเป็นหลัก นี่ก็เป็นการเมืองประชาธิปไตย ชัดๆ

“อธิกรณ์สมถะ ๗” ก็คือ หลักนิติศาสตร์อันสำคัญที่เป็นประชาธิปไตยยิ่งยอด ไม่ว่าจะเป็นสัมมุขวินัย ยิ่งเป็นสติวินัยยิ่งสุดยอด ไม่ว่าอழุพหุวินัย ที่ไม่อาจดักกับคนบ้า ไม่ว่าการตัดสินตามจำเลยสารภาพปฏิญญาตกรรม หรือแม้แต่หลักการตัดสินกันด้วยคะแนนเสียงข้างมาก คือ เยกฎยลสิกา ก็เป็นประชาธิปไตยก่ออย่างยิ่งมั้ย ตั้งสูบารบียลสิกาก็ดี ตินวัตถการกวินัยก็ดี ล้วนเป็นวิธีการนิติศาสตร์อันเป็นประชาธิปไตย ที่พระพุทธเจ้าทรงสร้างมาแต่ยุคโน้นแท้ๆ

ยิ่งเรื่อง “นานาสังวาส” นี่ยิ่งเป็นการให้อิสระเสรีขึ้นสูงสุดสำหรับลิทธิมนุษยชนที่เดียว เป็นบัญญัติหลักการอันยิ่งใหญ่ ที่เปิดทางให้มนุษย์แยกกันปฏิบัติตัวย่างออกสุดท้ายเมื่อต่างเกิดความเห็นอันสุดวิสัยในลิทธิแห่งความคิดความเชื่อของคน ซึ่งแสดงถึงพระบัญญัติคุณในเรื่องของประชาธิปไตยที่สูงส่งลึกซึ้งยิ่งยอดที่สุด นี่คือการเมืองของพระพุทธเจ้า เป็นแบบวิธีของสังคมของบ้านของเมือง ที่พระองค์บัญญัติไว้ให้แก่มวลมนุษย์

แม้แต่หลักสำคัญ “พุทธนิิตายะ..เพื่อประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติ - พุทธนิสุขายะ..เพื่อความสุขของมวลมนุษยชาติ - โภกานุกัมปายะ.. เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลโลก” ก็ยิ่งยั่นสุดยอดแห่งเนื้อแท้ของคำสอนพุทธ ว่าเป็นประชาธิปไตยก่ออย่างสุดวิเศษ

★ ดาวก rage จายสาดส่องประกายธรรมรังสีที่เสียสละ กล้าหาญ ยืนหยัด
และอดทน ของพลังมหาประชาชน เพื่อให้ผู้ที่ไม่มีเดมนจนเกินไป ได้เห็นแก่
ชาติบ้านเมืองกันบ้าง

✿ มุ่มเมิดเม็ດอย่าไม้ม บานใส่วางในพฤกษา
มุ่มเมืองที่กรุงฯ จีงประจักษ์ลัลกัศริ
ศักดิ์ศรีที่สแลป สู้เพื่อสร้างทางเสรี
ยิ่งเมิดก็ยิ่งมี ไม้พันธุ์ก้าว บานท้าทาย
ยิ่งเมิดก็ยิ่งมี ไม้พันธุ์ก้าว บานท้าทาย

✿ จรนันท์ พิตรบริจา

ผู้นำมีมนุษย์
นำด้วยมนุษย์

คนดีแบบนี้ 5 คน

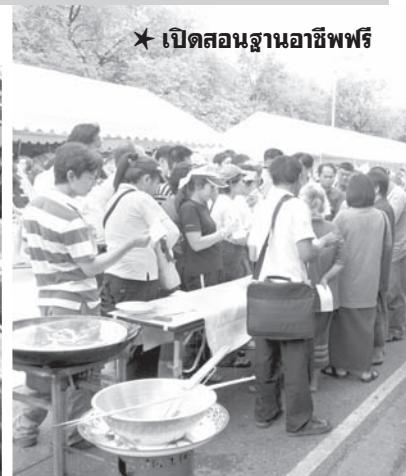

* ที่นี่มหาวิทยาลัยราชดำเนิน เปิดสอนทั้งศาสตร์และศิลป์ โดยมีวิชา
กุ๊ชัดให้เป็นปัจจันจริง ทั้งลูกศิษย์และอาจารย์

การเมืองใหม่ คือ การอาสาเข้ามามาทำงาน
ให้กับบ้านเมือง โดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ
จึงก่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ มีกินมีใช้
แจกจ่ายกันได้อย่างทั่วถึง

★ รักษาความสะอาดพรี

★ แตงโมไร้สารพิษพรี

★ มั่งคละรัตพรี!

การเมืองใหม่ ໃນកັບບ່ອງ ພ່ວກ່ານສມານະໂພຣີຮັກເປົ້າ

ตอนนี้มีคำว่า “การเมืองใหม่” เกิดขึ้น การเมืองอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้เป็นการเมืองอย่างเก่า การเมืองอย่างโบราณ การเมืองที่เคยยำอยู่ในน้ำเน่านานาชาติ ๗๙ ปี แล้ว เป็นการเมืองที่ยัง ล่าลา ล่ายศ ล่าสรรเริญ อยู่ใต้อำนาจของโลกธรรม อยู่ใต้อำนาจลากယศสธรเริญ โล基ยสุอยู่อย่างนั้น เป็นการเมืองอยู่ในวังวนของโล基ย์ ในโลกยังไม่มีประชาธิปไตยที่ลึกซึ้งละเอียดเหมือนที่พระพุทธเจ้าท่านทำ มีแต่ประชาธิปไตยเบล็อกฯ ประชาธิปไตยเพียงแค่รูปватถุธรรม ประชาธิปไตยแบบโลกลอ基ย์ เป็นการเมืองอยู่ในวังวนของโล基ย์ ไม่เป็นประชาธิปไตยแบบโลกุตระ หรือประชาธิปไตยแบบอารียชนที่พันไปจากโล基ย์ หรือไม่ตกรเป็นทาสของโล基ย์

เดี๋ยวนี้นี่ประชาธิปไตยของโลก ที่มีอยู่ในประเทศไทยนั้นประเทศไทยนี้ ก็ตาม อาทมากร้าวุดได้เลยว่า ยังไม่เป็นประชาธิปไตยได้เท่าเทียมกับของพระพุทธองค์

อาทมาโนนิยามการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยเอาไว้ว่า

“งานการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยแท้ๆ เป็นงานที่ไม่ใช่งานเพื่อตัวเรา ไม่ใช่งานเพื่อครอบครัว ไม่ใช่เพื่อหมู่พวກ เพื่อพรรคของตน ไม่ใช่การเมืองที่แสวงหาประโยชน์เพื่อตัวเอง เพื่อพรรคร่วมของตนเองแคบๆ แต่ทำเพื่อประชาชนทั้งมวล ประชาธิปไตยต้องทำเพื่อประชาชนทั้งหลาย” เพราะฉะนั้นในเนื้อแท้ของการทำงานการเมือง ถ้าไปอาสาสมัคร หรือ

ไม่อาจสมัครใจตาม ถ้าคุณจะทำงานการเมืองเมื่อใด นั่นคือ ต้องทำเพื่อบ้านเพื่อเมือง ไม่ใช่เพื่อตัวเอง เพื่อครอบครัว เพื่อพรรคเพื่อพวกของตน ต้องเพื่อมวลประชาชน เพราะฉะนั้นในระยะยาวงานการเมืองมาเป็นงานอาชีพเพื่อเลี้ยงตัวเองไม่ได้ งานการเมืองไม่ใช่งานอาชีพทำเพื่อเลี้ยงตัวเอง หรือเลี้ยงพรรครักษา นี่เป็นนัยยะสำคัญที่จะต้องเข้าใจประเด็นนี้ให้ได้

แล้วการเมืองประชาธิปไตยของพระพุทธเจ้านั้น เป็นการเมืองชนิดไหนล่ะ? อาทماกกล้ายืนยันว่าเป็นการเมืองที่ไม่ได้ทำเพื่อตัวเอง ไม่ได้ให้เกิดจิตวิญญาณ เพื่อมาเห็นแก่ตัวเอง เห็นแก่พรรครักษา เห็นแก่หมู่ผู้นำเห็นแก่ครอบครัวฯ แต่ต้องเห็นแก่มวลประชาชน เห็นแก่มวลมนุษยชาติตามที่ท่านประกาศแล้วว่า “พุทธศาสนา - พุทธสุขภาพ - โลกานุกมภายะ” นี่คือประชาธิปไตยเนื้อแท้ และทรงแนะนำลูกศิษย์ลูกหาท่าน เช่นพระอรหันต์และสงฆ์ทั้งมวล พระพุทธเจ้าท่านก็ส่งให้เป็นประกาศคำสอนของท่าน ประกาศแนวคิด แนวปฏิบัติแบบของท่านนี้แหล่หลักประจำชาติ ท่านประกาศจุดมุ่งหมายเลยว่า “เพื่อมวลมนุษยชาติ” (พุทธศาสนา - พุทธสุขภาพ) ให้ไปช่วยเกื้อกูลคนอื่นๆเข้า(โลกานุกมภายะ) ไม่ได้ไปเอาเปรียบเอารัด ไม่ได้ไปแสดงอำนาจเปล่งชั่ม ที่จะต้องการอะไรแลกเปลี่ยนคืนมา มีแต่เสียสละ โดยมุ่งมั่นให้คนเรียนรู้อบรมปฏิบัติฝึกฝนกิด “ภาวะเพื่อมวลมนุษยชาติอย่างเป็นจริง” วันคงยังยืน เป็นมรดกผลแห่งชาติ

การเมืองชนิดนี้เป็นการเมืองชนิดเยี่ยมยอด อาทماพยา Yam ที่จะให้ประชาชน ซึ่งคนไทยนี้เป็นชาวพุทธ ๕๕% พยายามพากเพียรจะให้ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า เมื่อปฏิบัติแล้ว จะได้มรรคได้ผลและจะเป็นชาวประชาธิปไตย ในแบบของพระพุทธเจ้า เป็นการเมืองชนิดของพระพุทธเจ้า การเมืองชนิดนี้แหล่ที่อาทมาจะพูดวันนี้ เรียกว่า **การเมืองใหม่** ตามกฎหมายของอาทมาที่ไม่ได้จบรัฐศาสตร์หรอก

การเมืองของพระพุทธเจ้านั้นเป็นการเมือง “ไม่ใช่แค่การยา
ไม่ใช่แค่กดข่ม ไม่ใช่แค่การยาทสังคม หรือเพื่อสร้างภาพให้ดูดีดูงาม
แค่การยาทข้างนอก แต่ของพระพุทธเจ้านั้นเป็นความจริงจากข้างใน
ไม่ใช่การยา ไม่ใช่มาเรย่า แต่เป็นความเป็นจริงทั้งนอกทั้งใน เป็น
ความเป็นจริงของมาจากจิตใจ ความเป็นจริงตรงนั้นคืออะไร ? คือการได้
ทำงานรับใช้ปวงชนเจริญฯ เพื่อประโยชน์ และความสุขของมนุษยชาติเจริญฯ
(พหุชนทิตายะ พหุชนลุขายะ) เพื่ออนุเคราะห์ช่วยเหลือเกื้อกูลโลกเจริญฯ
(โลกานุกัมปายะ) ด้วยการทำจิตให้สะอาดบริสุทธิ์ ไม่ให้มีกิเลสแห่งในใจ
เป็นอุดมคติ และอุดมการณ์สุดยอด สู่ภาวะโสดาบัน สกิทาคามี อนาคตมี
จนเป็นพระอรหันต์จะไม่มีอคติอะไรเลย เป็นพระอรหันต์จะมีแต่ทำ
ประโยชน์เพื่อประชาชน ๑๐๐% ไม่มีต้องการอะไรแลกเปลี่ยนคืนมา
อาตมาขออภัยนัยน่าวางเป็นประชาธิปไตย ที่ไม่เหมือนที่ใดๆในโลก จึงเรียกว่า
การเมืองใหม่ จะเรียกว่า นวัตกรรมเมย์กีดี้ เป็นอินโนเวชันแท้ๆ การเมือง
แบบนี้ดูจะเป็นคนละเรื่องกัน แต่จริงๆแล้ว อาตมาก็ว่าทางรัฐศาสตร์ที่เข้า
ศึกษา กันอยู่นี่ อุดมคติทางการเมือง ประชาธิปไตยที่เข้าศึกษา อาตมาก็ว่า
เขาก็จะมีแนวคิดอย่างนี้แหละ ก็คงจะไม่ต่างกันกับที่พระพุทธเจ้าได้สร้าง
สังคม ที่เป็นสังคมแบบประชาธิปไตยของพระองค์ อาตมาก็ว่าคงไม่ต่าง
กัน ที่สำคัญของท่านมีธรรมชาติปั้นๆ เท่า และเป็นโลกุตระสำเร็จจริง

อาตมาเชื่อว่าการเมืองใหม่ ถ้าได้คนที่มีคุณสมบัติ เป็นไปได้
ตามที่อาตมาประมวลมา ๑๐ ข้อ จะมากหรือน้อย จะเข้มข้นหรือว่าไม่
เข้มข้นนัก ดีไม่ดีนักก็ตาม แต่เป็นลักษณะนี้แหละ อาตมาว่า นี่จะเป็น
การเมืองใหม่ เป็นประชาธิปไตยแท้ๆ

การเมืองที่เป็นประชาธิปไตยแก้ๆ

๑. การเมืองต้องมีคุณธรรมและเป็นกุศล ต้องเป็นคุณงามความดี เป็นความเหลี่ยมลาด(กุศล) เพื่อมวลมนุษยชาติ

๒. นักการเมืองต้องรู้จักประชาธิปไตยที่แท้ มีอิสระเสรีภาพที่นำไปสู่คุณภาพคุณธรรมเพื่อให้อำนาจความเป็นใหญ่เป็นของประชาชน ไม่ใช้อำนาจใหญ่เป็นของตัวภู

๓. นักการเมืองต้องสอนหรือเผยแพร่ประชาธิปไตย ให้กับประชาชน ประชาชนก็ต้องขวนขวยคึกข่ายความเป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่ว่าการเมืองครอบงำทางความคิดประชาชน และวิถีทำให้ประชาชนงมงายหรือว่าโง่ไปเรื่อยๆ และวิถีจะได้ประชาชนยอม เอาประชานเป็นบริหาร

๔. นักการเมืองต้องเป็นผู้พึงตนเองได้แล้ว มีความรู้ความสามารถ เลี้ยงตนได้แล้ว

๕. นักการเมืองต้องเป็นผู้มักร้อนอยสันโดง ต้องเป็นคนจน รู้จักพอ ไม่สะสม ซึ่งเราได้บทเรียนราคาแพง จากคนรวยแล้วไม่โกรกมาแล้ว

๖. นักการเมืองต้องไม่ทำงานการเมืองเป็นอาชีพหากิน โดยพื้น มีจิตชาชีพทั้ง ๔ คือ ๑. โง่(กุหนา) ๒. พูดหลอกหลวง(ลปนา) ๓. ลบตะลง (เนมิตกตา) ๔. ยอมมอมบวนในทางผิด(นิปเปลิกตา) และ ๕. เอาลากแลกลาภ(ลางนະລາກັ້ງ ນີ້ອົກສນຕາ) เช่นหนูไปเกjmà จะพ้นจากมีจิตชาชีพข้อที่ ๔ ได้ ก็ต้องทำงานพรีโดยไม่มีรายได้ เงินเดือนตอบแทน

๗. นักการเมืองต้องเป็นงานอาสาเสียสละ อาสาหมายความว่า เราเข้าไปเสnoonตัว ขอทำงานนั้นโดยไม่ได้ทำงานเพื่อที่จะเรียกว่องเอาระไร

ตอบแทน จึงจะเป็นการอาสาเลี้ยงดู

๔. นักการเมืองจะต้องไม่มีมือคดิ คือไม่มีความลำเอียงในใจ ไม่คดิลำเอียงเข้าข้างตัวเอง ไม่คดิเข้าข้างหมู่ผู้朋ตัวเอง ไม่คดิเข้าข้างครอบครัวตัวเองเด็ดขาด ไม่คดิเข้าข้างพรรคพวงตัวเอง

๕. นักการเมือง คือ ผู้มีอิสรภาพแท้จริง ไม่เป็นทาสโลกธรรม

๑๐. การเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่งานเพื่อตัวเรา เพื่อครอบครัว เพื่อหมู่พวง เพื่อพรรค แต่เป็นงานเพื่อบ้านเมือง เพื่อประชาชนทั้งมวล เพื่อผู้อ่อนที่พันไปจากตัวเองพันไปจากครอบครัว พันไปจากหมู่พวง และแต่พันไปจากพรรคของตน

แล้วการเมืองใหม่นั้นนี่ จะมีคนไปทำเหรอ? จะมีคนชนิดนี้ไปทำเหรอ? นี่เป็นประเด็นที่จะลงสัยกัน มันไม่ใช่ว่าจะไม่มีหรอก แต่มันยังไม่เคยมี อาทมาพุดตรงๆ อย่างนี้มันไม่เคยมีนั่น แม้แต่มาเรีย ประเทศอื่นๆ ได้ฯ ที่เป็นประชาธิปไตยนี่ ได้เพียงแค่มาเรีย เสแสร้ง สร้างภาพ ไม่ว่าทำเพื่อประชาชน เพื่ออะไรต่ออะไร ที่แท้มันก็ไม่ได้พันไปจากโลกภัยมัน ยังเพื่อตัวเพื่อตน เพื่อหมู่พวงกูญี่หั้งนั้นแหละ เป็นแบบทุนนิยม และก็เป็นพรรคเป็นพวงเพื่อพรรคของตน แล้วก็ใช่อำนาจเพื่อพรรคพวงเพื่อตัวกูญองกูญี่ มันยังไม่ใช่ประชาธิปไตยทั้งดงาม ยังไม่ใช่ประชาธิปไตยที่บริบูรณ์ ถ้าประชาธิปไตยตามคุณสมบัติของพระพุทธเจ้าันนี้เกิด เป็นไปอย่างหมดตัวหมดตน เพื่อมวลมนุษยชาติที่แท้จริงนี่นะ นี่เป็นการเมืองใหม่

อาทมาขอสรุป ตรงนี้เป็นนิยามชัดๆ ว่าการเมืองใหม่จะเป็นแบบนี้ ซึ่งจะไม่มีไม่เหมือนที่มันเคยมีมาในโลกหรือมีอยู่ในโลก และจะเกิดได้ใหม่ เกิดได้ไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ ได้ ๙๐%, ๘๐%, ๗๐%, ๖๐% ก็เอา ก็ตีกิว่าการเมืองอย่างที่มันเป็นอยู่นี่ มันยังมีตัวมีตนเพื่อตัวกูญองกูญี่ หรืออยู่เต็มที่ อย่างน้อยก็ให้มันมีมาเรียทลั่งคมบ้างว่ามันไม่ใช่เพื่อตัวตน แม้จะ

เป็นแค่มาเรยอาท หมายความว่า กิเลสมันยังมี แต่เข้าต้องมีมาเรยอาทสั่งคอมข้างนอก อย่างประทานธิบดีของบางประเทศ เข้าพิดนิเดหน่อยเวลาออกไม่ใช่เข้าไม่มีกิเลส เขาก็มีกิเลส แต่เข้าใช้มาเรยอาท ใช้มั้ย นั่นแหละ อาศัยอันนั้นก่อน แต่ถ้าเป็นคนจริง ไม่มีกิเลสจริง ไม่มีตัวตนจริง แล้วมันจะวิเศษมั้ย ใช่ไหม ? เพราะจะนั่นแรกก็สร้างคนไปด้วยให้หมดกิเลสไปตามทฤษฎีของพระพุทธเจ้า เชื่อไหมล่ะว่าทฤษฎีของพระพุทธเจ้าลังกิเลสได้จริง เชื่อไหมล่ะ เอ้าเชือก.. พัฒนาขึ้นไปลิ ก็ปีก์เอา ที่สำคัญปฏิธรรมต้องจริง

การเมืองใหม่ ก็คือการเมืองที่จะต้องมีศีลธรรม เป็นตัวหลัก การเมืองใหม่นี้ เป็นการเมืองที่มีศีลธรรมเป็นตัวหลัก เป็นคนมีศีลีธรรมเป็นตัวหลัก และจะทำยังไงจึงจะให้เป็นอย่างนั้นได้ ก็ให้คนปฏิบัติคือ ปฏิบัติธรรมให้ได้จริงๆ ต้องมาส่งเสริมอันนี้ ต้องมาหากเพียรอันนี้จริงๆ ถ้าปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าถูกต้อง เป็นลัมมาทิภูมิเลยปฏิบัติไปแล้วจะต้องถูกกล่าวอกรหรือกำจัดกิเลสออกไปจากจิตใจจริงๆ ในทฤษฎีต่างๆ ในหลักเกณฑ์ต่างๆ ของพระพุทธเจ้านั้น นอกจากจะลังกิเลสตัวเองแล้ว ยังสร้างสมรรถนะ สร้างโลกวิญญา เรียนรู้โลก ไม่ได้หนีโลก เรียนรู้โลก สังชารโลก เป็นยังไง โลกเข้าปรุงแต่งยังไง เขามีองค์ประกอบยังไง เขายังมีการยึดถือยังไง เขายังเป็นไปยังไง เรียกว่าโลกวิญญาสามารถรู้เท่าทันโลก รู้แจ้งโลก โลกเข้าเป็นยังไงรู้แจ้งเข้าใจเขา แต่เราไม่ได้หลงไฟล์ได้ปลื้ม หรือว่าไม่ได้หลงวนเวียนวุ่นวายอย่างไรไปกับเข้า มีแต่จะเข้าไปช่วยเขา แก้ไขมุ่มนั้นประเด็นนี้ เรื่องนั้นเรื่องนี้ อะไรมีผลดีอย่างทำให้เบาบาง ทำให้เรียบร้อย ทำให้เป็นอยู่สุข ช่วยโลกเข้า(โลกานุกัมภา) ช่วยเหลือเพื่อพาย ที่จะทำการเมืองอย่างที่อาตมากล่าวลิบข้อนี่ เมยังไม่ได้บรรลุธรรมขั้นสูง คนบรรลุธรรมนี่ บรรลุจริงๆ นะ แต่ศาสนาพุทธ

ทุกวันนี้ สอนเพียนไปจนกระทั่งคนไม่เข้าใจ และคนก็ไม่เชื่อ เลยเข้าใจผิด ว่า คนที่บูรลุธรรมคือคนประหลาดๆ คือคนที่วิเศษโดยไม่เกี่ยวกับสังคมโลก

ขออภัยนายนวัตคนบรรลุธรรมตั้งแต่อดีต ลูกศิษย์ อนาคต มี อนาคต และอรหันต์ก็ตาม ไม่ใช่คนที่มีอะไรลึกลับวิเศษมหัศจรรย์ เป็นแบบที่คุณเชื่อคุณคิดผ่านเอาไว้ ตามที่ได้เข้าใจเพียนมาเรื่อยๆ นานแล้ว อารียะ โสดาฯ ลูกศิษย์ อนาคต อรหันต์ หลักเกณฑ์ตรวจสอบมีหมด เป็นคนลด ละอย่างนั้นอย่างนี้ได้ขั้นนั้นนั้น อย่างนั้นอย่างนี้ อาทماคงจะไม่ลงลึกใน หลักธรรมที่อารียะแต่ละรูปท่านเป็นแต่ละฐานะ สรุปง่ายๆ อารียะบุคคล คือผู้ที่ลัดกิเลสตานเอง จนกระทั่งไม่เห็นแก่ตัว เป็นโสดาบันไม่เห็นแก่ตัว ได้ล่วงหนึ่ง ลูกศิษย์ ก็สูงขึ้น อนาคตมีกิจิ่งไม่เห็นแก่ตัวมากขึ้น อรหันต์ ก็ไม่เห็นแก่ตัวเลย แต่เห็นแก่ผู้อื่น เป็นผู้ที่มีคุณค่าต่อโลก โลกานุกมภ์ หรือพุทธศาสนาไทย เป็นคนทำประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติ อย่างแท้จริง นี่เป็นลักษณะพุทธ นี่เป็นคานนาพุทธ เพราะฉะนั้น ผู้เจริญไปตามลำดับจริงนี่ จะเป็นคนที่ทำงาน จะเป็นคนช่วยโลก ช่วย มวลมนุษยชาติอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นจึงมาทำงานบริหารรับใช้ ประชาชนหรือปกครองบ้านเมืองดีที่สุด แต่คนเข้าใจผิดมาก เขาไม่ธรรมะ ออกจากการเมือง ไล่พากันกปฏิบัติธรรม ไป...ไปอยู่ป่าอยู่เขาอยู่ถ้ำ อย่า มาเกี่ยวข้องกับการเมือง การเมืองจะปูยี้ปูย์แล้วงไปซ้ำ ลงไปทำบ้า ทำซ้ำอะไรกันยังไง ก็ทำไปเกอะปูยี้ปูย์ไปเลย การเมืองจึงเหลวแหลก

ขออภัยนายนวัตคนบรรลุธรรมเจ้าเป็นธรรมะของมนุษยชาติ เป็นธรรมะของสังคม ไม่ได้เป็นธรรมะที่บูรลุแล้วก็ทิ้งคุณค่าคนไปเปล่าๆ เลี้ยคนโดยไม่เกิดประโยชน์อะไรต่อมวลมนุษย์ ได้แต่ไปนั่งหลับหมูลับตา ไปนั่งเดี่ยวๆ ดายๆ อยู่ในป่าเข้าถ้ำ ไม่เกี่ยวไม่ข้องกับอะไร แล้วเขาก็ นิยมหันหน้าไปเป็นพระผู้บูรลุธรรม ถือว่าเป็นพระกรรมฐาน เป็นพระปฏิบัติ

เสร็จแล้วก็นั่งนิ่ง เอาแต่หลับตาโดยมากหลับตา ไม่ค่อยพูดค่อยจา โอ.. ท่านสงบ ท่านไม่ติดอะไรเลย มันมีเหมือนกันแบบถูกใจนี่ แม้จะริงๆ แม้เป็นได้ แต่แม้ไม่ใช่แบบพุทธ ไม่ใช่ของพุทธ ของพุทธนี่จะต้องมี...

๑. **โลกวิญญาณโลก** วิญญาณโลก วิญญาณสังคม เช้าใจประชาชน

๒. **โลกุตระ** มีจิตที่เหนือโลก มีจิตที่อยู่เหนือสังคม เหนือ

อิทธิพลของโลก แล้วก็หลุดพ้นโลกีย์จริง ไม่เป็นทาสโลกธรรม

๓. **โลกานุกัมปะ** มีชีวิตที่ช่วยเกื้อกูลอนุかるโลก เอ็นดูต่อ สัตว์โลก มีประโยชน์ช่วยเกื้อกูลต่อมวลมนุษยชาติ มีความกรุณาช่วยให้ เข้าพ้นจากทุกข้อริยสัจ ตามจริง เป็นคนทำงานให้แก่มนุษย์ เป็นผู้รับใช้ สังคมอย่างแท้จริง นำเสียดายที่อธิบายกันไว้ผิดๆ และก็ทำให้เข้าใจ ศาสนาพุทธผิดไปเลย ศาสนาพุทธจึงไม่เป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ เท่าที่ควร ทั้งที่พุทธ มีคุณลักษณะสำคัญ ๕ ประการ ที่จะทำให้คน เป็นประชาธิปไตยได้สมบูรณ์ที่สุด คุณลักษณะ ๕ ประการ คือ

๑. **อิสรเสรีภาพมาที่หนึ่ง** คนบรรลุธรรมคือผู้มีอิสรเสรีภาพ ถึง ขั้นไม่เป็นทาส แม้แต่ตัวเอง พ้นความเป็นทาสแม้แต่จิตที่เหลือของตนเอง เพราะฉะนั้นถ้าจะว่า จริงๆแล้วหากกล่าวโดยโยหาร คนที่เป็นประชาธิปไตย ที่เต็มที่สุด หรือคนที่เป็นอิสระที่สุด นั่นก็คือคนเป็นทาสของประชาชน หรือทาสรับใช้ประชาชน ผู้ที่พ้นจากความเป็นทาสของตัวเอง จึงมีอิสร เสรีภาพสูงสุด จึงสามารถเป็นทาสประชาชนแท้จริง นั่นคือรับใช้ประชาชน ด้วยภูมิปัญญาให้ดีที่สุด ไม่รับใช้ชนิดเลวร้าย ทุจริต ชี้โง คนที่ไม่เข้าท่า ไม่เป็นทาสรับใช้คนเหล่านั้น เรารับใช้ประชาชนลวนใหญ่ ประชาชนที่ ดีๆ นี่เป็นอิสรเสรีภาพของเราที่จะเลือกทำ ยิ่งเราทำโดยไม่ได้ต้องการ ลิ่งแลกเปลี่ยน ไม่ได้รับจ้าง ไม่ได้ต้องการอะไรตอบแทน เป็นอิสรของ เรากำจัดให้ได้ครก็ได้นี่ ก็เราไม่ได้การันตี ไม่ได้มีลัญญาณลัญญาณอะไร

กับใครว่า ถ้าเราจะทำจะได้สิ่งนั้นลิ่งนี้ตอบแทนอย่างโน่นอย่างนี้ ไม่มี ทำให้เห็นว่า เพราะฉะนั้นจะเลือกทำกับใครก็ได้ที่สมควร มือสร้าง เสรีภาพ

๒. ภารดรภาพ ทำให้เกิดการเลี้ยงดูกัน ไม่ให้เกิดการเป็นคัตตุร กัน ให้เกิดความเป็นพี่เป็นน้องกัน พึงพาอาศัยกัน รักกัน เคารพกัน สงเคราะห์กัน ไม่วิวาทกัน ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสสอนไว้ทั้งนั้นเลย

๓. สันติภาพ สงบเรียบร้อยราบรื่น่ายา อาทماอูกแบบคำ ความให้สันติภาพไว้เป็นชุดเลยว่า สงบ - เรียบร้อย - ราบรื่น - ง่าย - งาม

๔. สมรรถภาพ มีฝีมือ มีความสามารถ มีความขยันหมั่นเพียร สร้างสรรอยู่ ไม่เมื่องอเทา ไม่เอาเปรียบเอารัด หนึ่งงานหนักสมควรงาน สบาย อะไรอย่างนี้ไม่เอา เป็นคนที่ไม่กลัวงานหนัก เป็นคนอดทน หนัก เอาเบาสู้ ไว้เบาน์มันสู้อยู่แล้ว หนักก็เอาแน จึงเป็นคนมีสมรรถภาพ

๕. มูรณะภาพ เป็นคนที่ดูแลแก้ไขพัฒนา เติมสิ่งพร่องให้เต็ม อญูตตลอดเวลา เป็นคนที่ทำให้มันสมบูรณ์ครบครันอยู่เสมอ(integrate) จน เรียกว่าบูรณะภาพ(Integrity) อย่าไรที่ยังบกพร่องก็ต้องทำให้มันดีขึ้นๆ จนสัมบูรณ์ให้ได้(integrate) เพราะเข้าใจหลักสัจจะของอนิจจัง “ความไม่ เที่ยง” ได้ละเอียดสัมบูรณ์ดี เม้าเราไม่ทำซ้ำบาปแล้วอย่าง“เที่ยง” ไม่ทำบาป ทั้งปวงอีกแล้ว แต่เราเก็บต้องทำความดีทำบุญให้“ไม่เที่ยง”ด้วย นั้นคือ ทำบุญหรือความดีอีกๆๆ ไม่ใช่ดีอยู่“เท่าเดิม”(เที่ยง) แต่ให้เจริญยิ่งๆ อญูเสมอ ไม่สันโดษในกุศลนั้นเองตามที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า พระองค์ก็ เป็นผู้ไม่สันโดษในกุศล จึงจะชื่อว่าบูรณะภาพ(Integrity)สูงสุดเป็นอันติมະ

นี่เป็นคุณลักษณะ ๕ ประการ ที่จะต้องเป็นไปได้ และเป็น ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบ

มีการยกเสียงกันอยู่ว่า การเมืองใหม่นั้นจะ ไหหลงออกแบบ มาดูซิ นี่พูดกันอย่างภาษาสมัยใหม่กันเลยนะ...อาทมาว่าอย่างไปออกแบบ

มันเลย มันออกแบบการเมืองใหม่ไม่ได้หrog กุณไม่ใช่พระเจ้า คุณจะมาออกแบบให้แน่ มันไม่ได้ แบบมันจะเกิดตามธรรมชาติเอง ขอให้คุณรู้จักอุดมคติก็แล้วกัน และรู้จักการฟ่าต้นตอของเหตุที่มันพาไปปลื้อม พาไม่เจริญนั่น คือ รู้จักกิเลส ตัณหา อุปahan ให้ได้ ถ้าฟ้ากิเลส ตัณหา อุปahan ได้ คุณจะเป็นนักการเมืองที่ดี การเมืองจะดีมั้นอยู่ที่ “คน” ต้องดี เพราะศาสนาพุทธ์ไม่ได้สอนให้เป็นคนอยู่ป่า - เข้า - ถ้ำ แต่สอนให้คุณรู้จักสังคมได้ดี มีโลกวิถุ เรียนรู้สังคม สังคมเป็นอย่างไร มีการปฏิบัติอะไร ประพฤติอะไร มีวิธีการที่จะทำอะไร ยังไงกับสังคม ปฏิบัติอะไร กิจอะไร การอะไร รู้ ฉะนั้นความรู้้อนนั้นที่ปราศจากความล้าเอียง ปราศจากความเห็นแก่ตัว เป็นงานที่เราจะทำอย่างไม่สำคัญ อย่างไม่เห็นแก่ตัว แต่เห็นแก่สังคมมวลมนุษยชาติจริง นั้นแหล่งงานการเมืองที่บริสุทธิ์สะอาด งานการเมืองที่มั่นคงอย่า มีรูปแบบ ยกตัวอย่างเช่น การชุมนุมเนี่ย ทุกวันนี้อาตมาเห็นว่า การชุมนุมประท้วงเนี่ย คุณจะพันธมิตรฯ ที่เป็นตัวหลักไม่ใช่คนละของคนใดคนหนึ่ง แม้ตั้ง ๕ คนขึ้นมา เป็นแก่นนำ ก็ไม่ใช่ของ ๕ คน ไม่ใช่ความคิดของ ๕ คน เป็นความคิดของคนไม่รู้ว่าคนต่อ กีคน ถ้าจะพูดไปแล้ว ประชาชนมาเป็นหมื่นเป็นแสน ช่วยคนละมั้ล้มือ จะมากจะน้อยอย่างไรก็แล้วแต่ **ช่วยกันออกแบบ** ได้ กระทำมาเรื่อยๆ มั่นคงอย่า สั่งสมมานานแล้ว จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้ชุมนุมกัน ถ้าใครมองออก การชุมนุมปี'๕๗ ก็ได้รูปแบบมาขนาดหนึ่ง โครงเป็นคนออกแบบ ไม่มี มั่นคงอย่า เกิด ประชาชนร่วมกันออกแบบ เอกอ..อันนั้นผิดพลาด รีบเปลี่ยนแปลง เอกอ..อันนี้ดี ..เอา ผิดๆ ถูกๆ จนมาถึงการชุมนุมครั้งนี้ แบบที่มันเป็นแล้วในปัจจุบันนี้ ไม่มี โครงออกแบบ แต่เมื่อวิวัฒนาพัฒนาการมาเรื่อย เอาเฉพาะคำว่า รูปแบบ การชุมนุมประท้วง โอ้โห...เป็นคนการชุมนุมประท้วงที่น่าจะเป็นรูปแบบ

ให้สังคมโลก อาทิตย์มันยังไม่มีประเทศไทย อาทิตย์อาจจะพูดไปตามประสาอาทิตย์ไม่ค่อยมีความรู้ เป็นคนไม่กว้างน้ำ..อาทิตย์พูดเหมือนคนหลงตนเองอยู่ในมุมมืด หรือใครจะว่าอะไรก็แล้วแต่ นี่ก็คือความจริงใจของอาทิตย์ มันอาจจะมีอะไรที่ดีกว่านี้ เจริญกว่านี้ สวยงามกว่านี้ อะไรกว่าไปถ่อง...อาทิตย์เห็นอันนี้สวยงาม ทำได้ดีอะไรปานจะนั้น ประกอบด้วยศิลป์ศาสตร์(composite) โอ้โห..ครบพร้อมทั้งแก่นหั้งเนื้อหั้งเปลือกเลย การเป็นอยู่ การรักษาความสงบ การกินการใช้ การพักอาศัย การศึกษา วิธีให้ความรู้ การเอาหลักฐานความจริงมาไว้กัน การเงิน การต่อต้านประท้วง กัดดัน อะไรต่ออะไรต่างๆ นานา หั้งอุปกรณ์ต่างๆ หั้งสื่อสาร เป็นองค์ประกอบศิลป์ศาสตร์(composition)ของการชุมชนประท้วงที่วิเศษจริงๆ

อันนี่ก็จะเป็นโมเดลของวิธีการชุมชนประท้วงรัฐบาล ประท้วงรัฐบาลนั้นไม่ใช่เล็กๆน้อย แต่ว่ามันเป็นหลักของประชาธิปไตย มันไม่เป็นขบถ มันถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ มันไม่แหนกรัฐธรรมนูญ มันเป็นหลักธรรมของประชาธิปไตยที่แท้ ประท้วงล้มล้างรัฐบาลได้ ถ้าล้มนอกรัฐธรรมนูญก็เป็นอีกรูปหนึ่ง เอาปืนเอารถถังของมา อันนั้นมันปฏิวัติด้วยกำลังอาวุธแล้ว แต่นี่ปฏิวัติด้วยพลังประชาชน ปฏิวัติด้วยความสงบ ปฏิวัติด้วยสัจจะความจริง เพ็ชังกันด้วยการจำแนกต่อความผิดความถูก ฉะนั้นตอนนี้ล้มล้างกันด้วย ความจริง ยืนยันถูกผิด เพราไม่ได้โคน่ากันด้วยกำลัง เอาเมิด ปืน มาเข่นกันให้ตายอย่างการลู้รับ แต่นี่เป็นเรื่องของผู้ดี เป็นสังคมมั่งคุณที่สูงส่ง อย่างดีแค่ปากหอก ลูกันด้วยการพูด บรรยายยืนยัน และหลักฐาน ...และ..สาชญาฯ โอ้โห...แต่ละคนๆ พูดกันไป อ้างอิงกันไป ยาวนานเท่าไหร่ก็คงเรียบร้อย นี่คือตัวอย่างของสังคมเจริญ สังคมอาริยะ ของมนุษย์ในโลก เมืองไทยเกิดแล้วอันนี่

ข้าพเจ้าพูดได้โดยไม่ต้องรีรอ แต่ด้วยความเจียมใจเจียมกาย เป็นที่สุดว่า ผู้ที่กล่าวว่า ศานนาไม่เกี่ยวกับการเมืองนั้น เป็นผู้ที่ไม่รู้ความหมายของคำว่า ศานนา

หากข้าพเจ้าจะดำเนินชีวิตตามหลักธรรมคำสอนของศานนาไม่ได้ หากข้าพเจ้าไม่ถือว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของมวลมนุษยชาติ และการถือว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของมวลมนุษยชาติจะเป็นไปไม่ได้ หากข้าพเจ้าไม่มีบทบาททางการเมือง

* มหาตมะ คานธี

ก์เสริจความชั่วร้ายลิ เรายจะต้องออกม้าประจัญกับความชั่วร้าย : พูดเสริม) จะต้องต่อสู้ด้วยวิถีทางของจิตใจหรือศีลธรรม มาต่อสู้ด้วยศีลธรรม

๔. กระทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความรักความเมตตา ไม่เบียดเบี้ยน หรือทำลายชีวิตใดๆ และพยายามช่วยชีวิตทุกชนิดที่สามารถจะช่วยได้ กล่าวโดยย่อ ก็คือจะต้องพยายามละเว้นจากหิงสกรรม(คือความเบียดเบี้ยน : พูดเสริม) การกระทำที่เบียดเบี้ยนทุกชนิด อีกทั้งจะต้องพยายามควบคุม ตนเองและเจริญเมตตาธรรมอยู่เป็นนิจคือ

๕. พร้อมที่จะแก้ไขตนเองเสมอและเมื่อได้ที่พบร่วาตันเป็นฝ่ายผิด เมื่อนั้นเราจะต้องยอมรับความผิดนั้น พร้อมกับจัดการแก้ไขทันที(อย่าไป หลบเลี่ยงความผิดแม้เป็นของตนเองต้องพยายามรู้ความจริงให้ได้ แล้วรีบ แก้ไข ถ้าคนคิดได้เห็นได้อย่างนี้ในตัวเอง จะทำให้ได้แต่ถายเดียว : พูดเสริม)

๖. ไม่ยอมให้มีการขุดริดหรือเจาะเรียบเอารัดกันแม้แต่น้อย ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบใดๆก็ตาม (เอ้า นี่ก็ง่ายๆ ชัดๆ แต่ทำยากเท่านั้นเอง : พูดเสริม)

๗. มีความพยายามเพื่อดีที่สุดสำหรับคนหังหงด มีอุดมการณ์ ถึงขั้นยินดีที่จะตาย เพื่อคนอื่นจะได้มีชีวิตอยู่ (สุดยอดไหม? : พูดเสริม)

๘. มีการต่อสู้แบบดื้อแพ่ง (หรือวาริยะชัดขึ้นนี้แหละ แต่คานธีเรียก ว่า “ลัตยาเคราะห์” มีการต่อสู้แบบดื้อแพ่ง : พูดเสริม) โดยมีความจริงใจ เต็มไป ด้วยความจริต มีระเบียบวินัย ไม่ท้าทาย, ยืนหยัดอยู่ในหลักการ ไม่เอาแต่ ใจตนเองและโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องไม่มีอาชามาตรฐานเร่งรัดตุน (อย่าให้มีนิษฐานความอาชามาตรฐาน อย่าเอามาเป็นเรื่องกระตุ้น ทำด้วยความเมตตา ด้วยความเกื้อกูล ด้วยความหวังดีทั้งนั้น : พูดเสริม)

๙. ต้องกล้าพูดความจริง ไม่ว่าความจริงนั้นจะระคายหู เมะจะ ไม่เป็นที่พอใจใครในขณะนั้นลักษณะที่เรียกว่า ก็ตาม (ต้องกล้าพูดความจริง : พูด

(เสริม)

๑๐. ถือว่าการให้อภัยเป็นคุณธรรมที่สูงกว่าการใช้กำลังและการแก้แค้น เพราะทั้งการใช้กำลังและการแก้แค้นนั้นเกิดจากความอ่อนแอด (คนที่แก้แค้นเข้าไม่ใช้อภัยนั้นคือคนอ่อนแอดทั้งนั้นแหล่ และความกลัว ก็เกิดมาจากการความอ่อนแอด : พูดเสริม) คนที่ไม่กลัวยอมไม่โกรธ ไม่เกลียด และไม่ปองร้ายผู้ใด

๑๑. มีอาชุธ “สันติ” ที่มีประสิทธิภาพยิ่ง (มีสันติเป็นอาชุธนะ พังให้เด่นะ มีอาชุธสันติที่มีประสิทธิภาพยิ่ง : พูดเสริม) นั่นก็คืออาชุธแห่งสัตยาเคราะห์ (นี่ของคนนี้เขา หรืออาริยะขัดขืนนั่นเอง ถ้าเราใช้ชี้ของเรา ขณะนี้กำลังใช้อัญเชิญคืออาริยะขัดขืน(civil disobedience) เราใช้อนนี้เป็นอาชุธแห่งการไม่ใช้ความรุนแรง มีอัตมพละ มีกำลังในตนเอง คือกำลังทางวิญญาณหรือกำลังใจ มีกำลังใจให้ดี ยอมรับความทุกข์ยากได้ด้วยความเต็มใจ โดยไม่สร้างความทุกข์ยากให้แก่ผู้อื่น ยอมรับความทุกข์ยากจะเช่อง หรืออาชุธแห่งการไม่ใช้ความรุนแรง : พูดเสริม) หรืออาชุธแห่งการไม่ใช้ความรุนแรง

๑๒. มีอัตมพละ คือการใช้กำลังทางวิญญาณ หรือกำลังใจยอมรับความทุกข์ยากได้ด้วยความเต็มใจ ยอมรับความทุกข์ยากได้ด้วยความเต็มใจ โดยไม่สร้างความทุกข์ยากให้แก่ผู้อื่น

๑๓. เน้นคุณค่าของสัจจะ ภารträราพ สามัคคีธรรมและความเป็นธรรม

๑๔. อารักษชาจิตวิญญาณ อารักษากีรติ

๑๕. รักและเมตตาแก่ผู้ที่เกลียดเรา

๑๖. “ไม่ทึ่งร้องรอยแห่งความเคียดแค้นไว้เบื้องหลัง (เหنم จะย้ำเรื่องเคียดแค้นเรื่องแก้แค้นเหลือเกินหนทางคนนี้เดียว ไม่ทึ่งร้องรอยแห่งความเคียดแค้นไว้เบื้องหลัง : พูดเสริม) แต่จะทำให้ศัตรูกลายเป็นมิตรได้

ในที่สุด

๑๗. ต่อต้านอารยธรรมที่นิยมวัตถุ

๑๘. มีเอกสารและเสรีภาพโดยไม่ใช้กำลัง (เมืองระ มีเอกสารและเสรีภาพ โดยไม่ใช้กำลัง: พูดเสริม) มีศรัทธา มีเมตตากรุณา รักมนุษย์ทุกรูป ทุกนาม ยอมรับอหิงสาเป็นกฎประจำชีวิต มืออหิงสาซึ่งชาบอยู่ในตัว ทุกขุมขน

ก็ขอให้ทุกคนได้รับสวัสดิภาพอันดีงาม ได้รับชัยชนะอันสุดยอด กันถาวน์ทั่วทุกคานเทโอน

จากนศกร์ศรีธรรมราษ พนขอดามว่า หากรัฐบาลนี้ออกไปแล้ว จะทำอย่างไรต่อไปครับ?

แหม..เหมือนร้ายอย่างก้องแล Damon ท่านทราบว่า หมู่เฮาคือได้แล้ว ลีไฮต์จังได้ต่อจะบัดนี่!? อย่างที่ คุณการุณ ใจงาม เล่าแล้วเล่าอีก ตาม ว่า..หากรัฐบาลนี้ออกไปแล้วจะทำอย่างไรต่อไปครับ ประเทศไทยควรจะ จัดรัฐบาล หรือบริหารบ้านเมืองกันอย่างไรล่ะครับ ที่สำคัญคือจะต้อง พ้นจากวัฒน ไม่ต้องไปขับไล่คนทุกธุรกิจหรือครับ?

อาตาม่าว่าความรู้สึกงงๆอันนี้ หรือว่าความยังไม่เข้าใจประเด็น อย่างนี้ยังมีอยู่เบอะ ต้องใจเย็นๆ งานการเมืองหรืองานบริหารนี่จะต้อง มีคณะกรรมการดำเนินการไป โดยเอาราชการมาทำงานให้เราไม่ได้ เราอยากจะได้ คนดีๆมา แล้วจะตั้งคนดีขึ้นมาปูบปูบฯ มันไม่ได้ดีใจเรารอ ก และแม่จะ มีคนดี ได้คนดีขึ้นไปบริหารไปถูกยุทธ์ทำงานเลย ก็ไม่ใช่ง่ายๆ เพราะมันยังมี คนไม่ดียีดบลังก์ฝังรากอยู่ มันเป็นธรรมด้าธรรมชาติ ทำให้คนดีขึ้นไป ไม่ได่ง่าย เพราะฉะนั้นในการต่อสู้จะนี่นี่มันเป็นการพัฒนา ระบบ ประชาธิปไตยของการเมืองไทย อาตามาเห็นว่าดีขึ้นอยู่เรื่อยๆ ตามว่าถ้า เปื่องว่ารัฐบาลนี้ออกไปจะทำอย่างไรต่อไป รัฐบาลนี้ออกไปแล้ว ก็ทำไป ตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติเอาไว้ เพราะรัฐธรรมนูญเป็นกติกาในการ บริหารประเทศ กำหนดเอาไว้เรียบร้อย

เพราะฉะนั้นในประเทศไทย ปกครองกันด้วยระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ก็จะดำเนินไปอย่างนี้ ที่นี่ถ้าล้มรัฐบาล นี่ไปได้แล้ว อิทธิพลของอำนาจจะเก่าของคุณทักษิณไม่ได้มีอิทธิพลอะไร ก ขออภัยต้องพาดพิงกล่าวซื้อเอกสารล่วงนาม คุณทักษิณก็ยอมเขียนศาล แล้วศาล

จะว่าอย่างไรก็ว่ากันไป ก็จะมีคณะไดคณะหนึ่งขึ้นมาบริหารประเทศ ไปตามครรลองของรัฐธรรมนูญ จะเป็นไดร์ก์ถือว่า อาตมา มันใจอย่างยิ่งว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี่ นักการเมืองจะเข้าด้วยกลัว และจะรู้ว่าคนไทยรู้ทันแล้ว ขึ้นไปทำอย่างเดิมอีก ก็จะโดนอีก ตั้งแต่อัตมาเมื่ออายุขนาดนี้ จากประวัติศาสตร์เท่าที่ได้รู้มา อาตมา ยังไม่เห็นคณะไหนที่บริหารบ้านเมือง “ฉลาดเลว” ได้ลึกับซับซ้อนเท่าคณะที่ผ่านไปนี่เลย เพราะฉะนั้นแม้คณะไห่มาก็ อาตมา ว่าไม่เก่งเท่าหรอก คือไม่ร้ายไม่เลวเท่าคณะที่ผ่านไปแล้วนี้ แม้คณะนี้ยังเหลืออยู่บ้างก็ตาม ยังคงความเลวร้ายอยู่พอสมควร แต่ ก็ทำให้เกิดการศึกษาเป็นการเรียนรู้ถึงความเลวของมนุษย์ อาตมา ไม่เชื่อว่า มนุษย์ไม่อยากพัฒนา อาตมา เชื่อว่ามนุษย์นั้นต้องการพัฒนา เพราะฉะนั้นคนที่จะไปบริหารบ้านเมืองจะไปทำอะไรกันอีก ตัวอย่างคราวนี้ อาตมา ว่า สาหัสแล้ว คงจะไม่เลวร้ายกว่านี้ได้easy อีก เพราะฉะนั้น ถึงอย่างไรก็ตาม คณะที่จะบริหารจากนี้ไป คณะไหนก็น่าจะดีขึ้น ส่วนไดร์ จะขึ้นมา ก็แล้วแต่ว่ารัฐธรรมนูญ ขอบอกนะ...สำหรับชาวอิสก ชาวกองหัวพ ธรรม ใครอย่าแหลม ไปเอาตำแหน่ง ยศศักดิ์ ฐานะ ต่ำกันนี้เป็นอันขาด นะ คนจะไม่เชื่อง่ายๆหรอกว่า คุณไม่ได้ทำเพื่อตัวคุณเอง แต่ทำเพื่อ ผลตอบแทนตนเอง มันยังเลวนะ ฉะนั้นชาวกองหัวพธรรมไม่ได้มีจุด มุ่งหมาย เพื่อที่จะได้อิ่มตื足ตอบแทน เป้าประสงค์ของกองหัวพธรรมก็คือไป ทำให้เกิดความสงบ นี่เป้าประสงค์ที่คุณเข้าใจไม่ง่าย แม้แต่ส่วนหนึ่ง หรือนัก บวช ออกมา ก็เพื่อต้องการให้เย็นให้สงบ จะมีฤทธิ์มีแรงมีความสามารถ เท่าไหร่ ที่จะทำให้เกิดความสงบ ไม่ให้มันรุนแรงได้เท่าไหร่ อันนั้นเรา รับผิดชอบ ส่วนอื่นนั้นเขาทำ ตามความสามารถที่เต่าจะคนสนับ คน ละไม่คุณละมือ ก็ช่วยกัน ถ้าผ่านเหตุการณ์นี้ ผ่านการชุมนุมคราวนี้ไปได้ แม้จะถือว่าแพ้ อาตมา ก็เชื่อมั่นว่า มันเป็นเหตุการณ์ที่ให้การศึกษาขึ้นหนึ่ง

อะไรเดี อะไรเมดี คนคลาดจะรู้เลยว่า การชุมนุมประท้วงนี้ส่งบ เป็นประเด็นสำคัญ นี่มันส่งมาได้นาน ชื่นชมกันเยอะอยู่นะ โอ้..มันทำให้เกิดความเรียบร้อย ไม่เกิดความรุนแรง ทั้งๆที่รัฐบาลเตรียมจะถลายมือบจะแตกหัก เป็นระยะๆ ที่จริงบอกแล้ว นี่ไม่ใช่ มือบ(mob) เราไม่ใช่กลุ่มชุมนุมที่จะปะรวนไคร เหมือน นปก. นปก. นั้นล้มมือบ ไฉนไม่ใช่มือบ แต่เป็นการชุมนุมประท้วงเพื่อที่จะสร้างสรรการทำให้เกิดความเจริญ ทำให้เกิดความสงบ ความดีงาม เรียกอันนี้ มือบ(mob) ไม่ได้ เพราะไม่ใช่ประท้วงเพื่อให้เกิดการทำเลวๆ ร้ายๆ ทำเรื่องไม่เข้าท่าอะไร แต่เป็นการชุมนุมที่เรียกว่า “โพรเทสต์”(protest) เป็นการชุมนุมประท้วงอย่างสร้างสรร เป็นขบวนการแสดงความเห็นทางการเมือง “ดีมอนสตราท”(demonstrate) อันหนึ่งที่จะให้เกิดความสงบ ให้สงบ ให้เกิดคุณธรรม ให้เกิดศรี เกิดโอตตัปปะ ทั้งๆที่เหตุการณ์คราวนี้จะมีการถลายมือบ หุ่ดหวิดๆ จะเกิดรุนแรง แต่ก็ไม่เกิดขึ้นได้ ก็ เพราะศรี โอตตัปปะของผู้ที่มีอำนาจ ที่จะทำแต่เข้าไม่ทำ เพราะเขามีศรี โอตตัปปะ เขาวัดรู้ชัว รู้พิตรู้สูก รู้อะไรควรไม่ควร รู้ชนะรู้แพ้อยู่ลึกๆ สิ่งเป็นธรรมก์ผ่านไป ที่ส่งบเรียบร้อยก์เกิดขึ้น ก็เป็นการชนะของธรรม ทั้งๆที่จวนเจียนๆ หุ่ดหวิดๆจะเกิดความรุนแรงแต่มันก์ผ่านไป ไม่เกิด ความรุนแรงได้ นั่นคือธรรมชนะ อาทมาอาประเด็นตรงนี้ ชนะตรงไม่เกิดความรุนแรง โอ้ไซ สายๆ นี่ก์สายอีกครั้งหนึ่ง วันนี้ไม่เกิดความรุนแรง โอ้..สายอีก

เอ้าสรุปว่ารัฐบาลนี้ออกไปแล้วจะทำอย่างไรต่อไป ก็เป็นไปตามครรลองของรัฐธรรมนูญ วิถีแห่งการเมืองของประเทศไทย มันก็จะมีคดีขึ้นมาบริหาร ขึ้นมาทำงานกัน ซึ่งเชื่อได้ว่า

๑. คนไม่เมืองคริดอยากจะทำเรวัยกว่านี้ คงเข้าดี

๒. ถึงอยากจะทำ ฝีมือทำไม่ถึงได้ย่าฯ หรอก อาทมาว่าคนที่

แล้วได้ขนาดปานที่เกิดมาแล้วนั้น มันก็ทำได้ยากเหมือนกัน

๓. เมื่อคนทั้งหลายส่วนใหญ่ต่างมีสำนึกรู้เกิดขึ้น ทุกคนก็น่าจะประณานให้ประเทศหรือสังคมเป็นไปดี ตัวเราก็น่าจะทำดี เข้าก็จะพากันทำสิ่งที่ดี ก็จะพากันทำดีก้าวหน้าขึ้น วิัฒนาการเกิดขึ้นด้วยประการจะนี้

๔. ภูมิคุ้มกันทั้งนัยแแห่งการเข้าด้วย ทั้งนัยแห่งการปราณາดี มันก็ควรจะเกิดความดีที่มากขึ้นๆ แล้วเราก็ทำสำเร็จเป็นตัวอย่างที่น่าเชื่อชม นี่เพื่อออกไปทั่วโลกเลย ทั่วโลกจะเป็นพยาน โลกเป็นโลกาภิวัตน์แล้ว ก็จะเป็นพลังที่จะถ่วงดึงให้ดีต่อไป ซึ่งเป็น**ภูมิคุ้มกันชนิดหนึ่งด้วย ถ้าไม่ได้ขยายหน้าโลกเข้าจะ อะไรต่ออะไรรีพากันนี้** มันเป็นเรื่องของวิญญาณ มนุษยชาติในโลก

อาทมาเห็นว่ามันเป็นวิัฒนาการของสังคมประเทศชาติ เป็นจุดเปลี่ยนทางด้านการเมืองของไทย เมื่อจะชุมนุมประท้วงเป็นเดือนแล้ว ก็ไม่เกิดเลือดสักหยด เกิดกองหัวพะชาชนที่ต่อสู้ทางประชาธิปไตย อันมีความลงตัว สังคมเกิดการเรียนรู้ เกิดวิัฒนาการ มีพฤติกรรมแบบใหม่ เกิดขึ้นในสังคม เป็นสังคมใหม่ที่หันมาอุดหนุนจุนเจือเกื้อกูลกัน เป็นห่วงเป็นใยซึ่งกันและกัน แม้แต่ความเป็นกลางต้องเข้าข้างคนถูกคนดี ก็รู้สึกว่าเข้าใจมากขึ้น แล้วก็กล้าเลือกข้างแสดงตัวกันขึ้นมา มันก็เกิดการก้าวหน้า เป็นวิัฒนาการที่ดี

เพราะฉะนั้น มันจะเป็นอย่างไรต่อไป นี่ตอบไปไม่ได้ ตอบได้แต่ว่า มันจะเกิดวิัฒนาการทางปัญญาและความดีงามของสังคมประชาชนที่ได้ศึกษาจากเหตุการณ์จริง และเกิดการพัฒนาประชาธิปไตยขึ้นไปตามลำดับ

“อาธิประชาธิปไตย”ที่ประกอบไปด้วยธรรมชาธิปไตย ได้ก้าวเข้าไปสู่โลกตรัสรสจะก้าวหนึ่งแล้ว

ความเป็นกลาง กี่สิ่งความสาหัสสากรรจ์ บัน្តเป็นอย่างไร?

คนเราเข้าใจเรื่องความเป็นกลางนี่ผิดพลาดมาก ความเป็นกลางของพระพุทธเจ้านั้น มันมีความ“เป็นกลาง”อยู่สองชนิดใหญ่ๆ ชนิดที่หนึ่งคือจิตเป็นกลาง หมายความว่า **จิตไม่ลำเอียงไปซ้างไหนเลย** “ไม่ลำเอียง เพราะชอบ(ฉันหาดติ) ”ไม่ลำเอียงเพราะชัง(โภสาดติ) ”ไม่ลำเอียง เพราะหลง(โมหาดติ) และไม่ลำเอียงเพราะกลัว(ภยาดติ) ”ไม่ลำเอียงไปซ้างไหนเลย นั้นคือจิตเป็นกลางของคนที่เป็นกลาง นั้นคือ กลางอย่างที่ ๑

๒. ความเป็นกลางต้องเข้าข้างคนดี ความเป็นกลางต้องประกอบด้วยปัญญา คนที่เป็นกลางต้องเป็นคนที่มีปัญญา เช่น ผู้พิพากษา เช่น กรรมการตัดสินฟุตบอล กรรมการที่ตัดสินจะต้องทำใจไม่ให้มีอคติ** กรรมการทุกคน ผู้พิพากษาทุกคน ต้องทำใจ**ไม่ให้มีอคติ** หึ้ง แล้วจะมีกิเลสก์ต้องพยายาม **ไม่ลำเอียง... เพราะรัก - เพราะชัง - เพราะหลง** อะไรๆ เทอะๆ - และเพราะกลัว ต่างๆนานา ก็ต้องพยายามทำปัญญาให้ชัดแจ้ง ทำปัญญาให้มากที่สุดเท่าที่เรอิง เรายังต้องทำให้มันสูงสุดเท่าที่เราจะมีภูมิปัญญา คนเราถ้ามีภูมิปัญญาเท่าที่เรอิง หรือโง่เท่าที่เรามีปัญญานั้นแหล่ะ**

ประเด็นที่เข้าใจผิดสำคัญที่สุดก็คือ ประเด็นเข้าใจว่า ความเป็นกลางคืออยู่เฉยๆ คือไม่เข้าข้างใคร เป็นแม่ขึ้กตัว ลูกมันทะเลา กันก็ไม่กล้าเข้าข้างใคร รู้เหมือนกันว่าใครผิดใครถูก ไม่กล้าตัดสิน โนเมฯ ไปแล้วก็พะอืดพะอมต่อไปอีก ทำอะไรต่อไปก็ไม่ได้ เป็นผู้พิพากษาที่ตัดสินไม่ได้ เป็นกรรมการในสนามฟุตบอล เท็นไอน์มันผิดนะนักฟุตบอลคนนี้ มันทำผิด มันเตะก้านคอเข้าครัวให้ไปเดงเหลว กรรมการไม่กล้าให้ได้ ยาว

ไม่เป็นกลาง ฉลาด รู้ผิดถูกแต่ไม่กล้าลงโทษ ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าบอกว่าใครถูกใครผิด กล้าไม่เป็นกลาง เพราะเชื่อมาผิดๆ ว่า คนเป็นกลางต้องอยู่เฉยๆ ยกคนถูก ว่าคนผิด ไม่ได้เลย แสดงออกบอกใครก็ไม่ได้

ยิ่งเป็นคนที่ได้รับความยอมรับของสังคม หรือเป็นคนที่มีอำนาจ เช่นผู้ที่บริหารประเทศ หรือผู้เป็นที่นับถือในประเทศ เป็นผู้มีคักดีมีเครื่องมีตำแหน่งยศชั้น เป็นคนเด่นคนดังคนดีในสังคม เป็นผู้ที่ได้การยอมรับจากคนส่วนใหญ่ของสังคม ยิ่งต้องซึ้งนำ ยิ่งต้องบอกเล่าย่าวันนี้ผิดอย่างไร ต้องเข้าข้างคนถูก ต้องไม่เข้าข้างคนผิด ต้องต้านต้องหยุดสิ่งที่ผิด ต้องดำเนินส่งเสริมสิ่งที่ถูก นี่คือ **ความเป็นกลางของคนเป็นกลาง** พระพุทธเจ้าตรัสว่า “**นิคคัณเห นิคคหารหัง ปัคคัณเห ปัคคหารหัง**” ต้องข่มคนผิด ต้องทำหนให้หรือประนามคนผิด แล้วต้องยกเชิดชูคนถูก ต้องเข้าข้างคนถูก นี่คือ **ความเป็นกลางตามกฎหมายของพระพุทธเจ้า**

แต่ทุกวันนี้ ความเป็นกลางก็คือ อยู่เฉยๆ ใจจะถูกจะผิดก็ บอกใครไม่ได้ ใจจะกันนักเดีย่ใจผิดกันนักเดีย่ บ้านเมืองถึงได้อิ่มครีมเดือดร้อน ตัดสินอะไรก็ไม่ได้ คนรู้ๆ ไม่บอกอะไร คนมีอำนาจก็อยู่เฉยๆ ปล่อยให้มันอิ่มครีมๆ ขับเขี้ยวอนกันไม่ได้อยู่อย่างเงี้ยน นี่คือความเข้าใจไม่ได้ถึงสัจธรรม ทำให้ทั้งผู้ใหญ่ ผู้ร้าย และผู้ไม่ร้าย มีدمนไปด้วยกันหมด

ธรรมดากล้าผู้ที่ยังได้ความเคารพนับถือ ได้การยอมรับของสังคม เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายันนี่ย่อมมีน้ำหนักแหน่อนเลย และคนที่มีกฎหมาย เป็นคนที่รู้จักดีรู้จักชัว เป็นผู้รู้จักผิด-รู้จักถูก รู้สิ่งควร-สิ่งไม่ควร ก็ต้องให้น้ำหนักทางคนดีเข้าข้างคนดี ส่งเสริมคนที่ควรส่งเสริม สนับสนุนคนที่ควรสนับสนุน อุปถัมภ์ค้ำชูคนที่ควรอุปถัมภ์ค้ำชูอย่างแท้จริง มีปัญญาอย่างนี้โลกจะอยู่รอดเจริญได้ สงบรมเย็นได้ แต่ที่ไม่กล้าประกาศตัวออกมา เพราะ...

๑. กล้า(ภยาดติ) ๒. โน(โมหาดติ-ไมรู้ผิดไมรู้ถูก) ๓. เพรา
เข้าใจผิด(มิจชาทิภูมิ)ตามๆกันมาว่า ความเป็นกลางนั้นคืออยู่กลางๆ
คนถูกก็อย่าไปเข้าข้าง คนผิดก็อย่าไปเข้าข้าง ถ้าไปเข้าข้างไหนมันไม่กลาง
สู้โดยตัวอยู่เฉยๆไม่ได้ ถ้าเข้าข้างใดก็กลัวตนจะเลี่ยง นี่คือผู้มีอัตตา mann
ขณะนี้เหตุการณ์บ้านเมืองสังคมประเทศไทย ทุกคนก็คงจะเห็น
ชัดอยู่แล้วว่า มันแยกฝ่ายกันอย่างชัดเจนแล้ว และฝ่ายไหนผิดแน่ ฝ่าย
ไหนถูกแน่ ก็เห็นได้ตามภูมิปัญญาของแต่ละคน ใช่ไหม ? ต่างคนก็ต่าง
เลือก ขณะนี้นั่น มันกำลังอยู่ในระหว่างต้องการพิสูจน์ความจริงของมา
โดยว่า ฝ่ายไหนล่ะถูกแน่ ฝ่ายไหนล่ะผิดแน่ นี่คือความคับข้องใจของผู้
คนคนนี้ ผู้ที่ไม่มีปัญญาสรู้ว่าฝ่ายไหนผิดฝ่ายไหนถูกนั้นຍ່ອມแสดงออก
เข้าข้างไหนไม่ได้ แต่ก็อยากรู้ หรือที่สุดเมื่อไม่แพ้ชนะกันตามธรรมเนียม
ธรรมที่พิสูจน์กันเป็นธรรมชาติ ก็ต้องอาศัยตุลาการ ถ้าผู้พิพากษาไม่ตัดสิน
หรือกรรมการของคนนั้นผิดคนนี้ถูกไม่ได้ เพราะฉันเป็นกลาง สังคมก็
ไปไม่รอด ดำเนินการอะไรต่อไปก็ไม่ได้ไม่เจริญ และทุกๆเรหะกันต่อไป

เพราะฉะนั้นความจำเป็นขณะนี้กำลังอยู่ในรอยต่อระหว่างที่จะต้อง^{จะต้อง}
พิสูจน์ว่า อะไรผิด-อะไรถูก ช่วยตัดสินเถิด ผู้รู้ผู้มีอำนาจทางสังคม ผู้มี
คุณค่ามีภูมิปัญญาทางสังคม ผู้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยกันด้วย
ช่วยให้นำหนักกับฝ่ายที่ถูกที่ควร อาตามาเครฟไนภูมิปัญญาของคน มัน
เห็นแล้วๆ ชัดๆ อยู่แล้วว่าอะไรถูกอะไรผิด แต่ตอนนี้ฝ่ายผิดดันทุรัง
หน้าแข้ง เกินที่จะพูด จนไม่ว่ามันจะเอายังไงกันอีก

เพราะฉะนั้นขอร้องเถอะ ช่วยตัดสินเถอะ เรื่องความเป็นกลาง
นี่ เป็นเรื่องยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ ขอให้ทำความเข้าใจศึกษาให้ดีๆ
เปลี่ยนทัศนคติของผู้ยึดถือว่าความเป็นกลางคืออยู่เฉยๆ นี่เลี่ยงที่เถอะ

คุณพูดโกหกหนีงครั้ง หรือทำซ้ำทำผิดหนีงครั้ง แล้วคุณ เองบกปิดอ้าพาราจไว้ หรือยิ่งต้องเสแสร้งทำทำทีลีลา grub เกลื่อนให้ มันมิดชิด บำบัดนจิจเท่ากับคุณโกหกเข้าอยู่ตลอดเวลา และคุณได้ กระทำการบกปิดความช้ำอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่ช้ำครั้งเดียวแล้วจบ แต่ ความช้ำความผิดนั้นยิ่งต้องออกดอกออกผลช้ำซ้อนเพิ่มขึ้น นั้นล้วน แล้วแต่เป็นอกุศลกรรม ศึกกรรมกิริยาที่มันเป็นบาปเป็นหนี้ ที่นาป ช้านาปซ้อนจากดันทุนที่คุณได้ทำช้ำนั้น๑ แล้วคุณก็หาทางปกบิด ช่อนเร้นทำช้ำซ้อนขึ้นไปอีกไปจางไปวนไปติดสินบนอย่างโน่นอย่างนี้ เพื่อที่จะให้เข้าช่วยทำทุจริตช้อนๆๆๆ คิดดูสิมันจะบาปเกินๆๆๆ

★ พ่อท่านบรรยายธรรมเวทพันธ์มีตาร เมื่อ ๑๙ มิ.ย.๕๑

ໂກງແລ້ວໄດ້ວ່າ? ກຳໄນຄົນວລາດໂກງໄດ້ສໍາເຮົງ ຈິງຄົວຄນ “ໂງ” ກີ່ແກ້ຈອງ

ຄານເຮັດມາເພື່ອຄືກິຂາ ຄ້າໂຄຣໄມ໌ໄດ້ສໍານຶກຍ່າງນີ້ ເຮັດມາແລ້ວກີ່
ປລ່ອຍຊືວີຕ ພຣີວ່າທຳໃຫ້ຊືວີຕຂອງເຮົາ ເປັນໄປຕາມຄຳນາຈຂອງກິລັສ ດືອ ແລ້ວຫາ
ຄວາມສຸ້ໄປຕາມປະລາ ແລ້ວຫາຄວາມພອໃຈໄປ ເບົກຈະຍືດຈະຕິດ ຈະທຳຍູ້
ຍ່າງນີ້ໄປຕລອດຄາລານາ ແລ້ວຊືວີຕກົ່ອຍາໂຕໜີ້ ເຈີນຢູ່ນີ້ ແລ້ວກີ່ ເສື່ອມ
ໄປ ຕາຍໄປ ກີ່ເຫັນນອງ ສົວທັນທີ່ໄມ່ໄດ້ຄືກິຂາ ສົວທັນທີ່ກີ່ເມືອນເດັ່ຈານ
ເຮັດມາກິນ່າ ຂຶ້າ ເຢີວາ ແລ້ວກີ່ລືບພັນຫຼຸ້ມ ຕ່ອຝ່າຕ່ອຝ່າພັນຫຼຸ້ມເອົາໄວ້ ໄປຕາມປະລາ
ແລ້ວກີ່ແກ່ ກີ່ເສື່ອມ ກີ່ຕາຍ ມານວິຍີນຍູ້ຍ່ອຍ່າງນີ້ ໄຮັບປະໂຍ່ນ

ພຣະພຸທົນເຈົ້າທ່ານຕັຮສົ່ງຄວາມຈົງຍ່າງໜຶ່ງວ່າ ສັຕິງໂລກນີ້ ເປັນ
ໄປຕາມກຽມ ດືວັນໄປຕາມຄວາມປະປັດຕີ ເປັນໄປຕາມກາຮະກະທຳຂອງຕຸນ
ເອງ ກາຮະກະທຳມີ ຕ ນຍ່າງ ມີກາຍກຽມ ກະທຳທາງກາຍ ມີອົຣີຍາບຖືໄປໃນທາງ
ກາຍ ແລ້ວກີ່ທາງວາຈາ ແລ້ວກີ່ທາງໃຈ ເພວະຈະນັ້ນຄົນແຮມມີກຽມ ຕ ນຍ່າງນີ້
ແລລະ ກະທຳແລ້ວກີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນຈິຕິວິຽນຄູານ ນີ້ສໍາຫັບຄາສຳພຸທົນ ແລະ
ກຽມທີ່ບັນທຶກນີ້ແລລະ “ເປັນທຣັພຍ໌” ເປັນຂອງຕຸນເອງເລີຍ ເປັນຂອງເທິ
ເຮົາທຳກຽມດີ ດີນັ້ນກີ່ບັນທຶກເປັນຂອງເຮົາ ເຮົາທຳກຽມຊ້າ ຊ້ວນັ້ນກີ່ບັນທຶກເປັນ
ຂອງເຮົາ ອັນນີ້ເປັນ “ທຣັພຍ໌ຂອງເຮົາ”ແທ້ໆ ເປັນຂອງຈົງຂອງເຮົາເລີຍຕິດຕ້ວເຮົາ
ໄປທຸກໜາຕີ່າງໆ ໃຫ້ຜລແກ່ຕຸນ ພາຖຸກ້າພາຕົກຕໍ່າ ພາສຸພາເຈີນ ກີ່ຕາມກຽມ

ໃນຄາສຳພຸທົນດືອ “ກຽມ”ເປັນໃໝ່ ແລ້ວກຽມນີ້ແລະພາເຮົາເກີດ
ພາເຮົາມານຸ່ມວິຍີນໄປໜາຕີແລ້ວຈາຕີເລ່າ-ຈາຕີແລ້ວຈາຕີເລ່າໆ ກຽມຈະພາເຮົາ
ເກີດ(ກົມມໄຍ້ນີ) ຄາສຳຫາລາຍຄາສຳເຊື້ອວ່າ “ພຣະເຈົ້າ”ບັນດາລີໃຫ້ກີດໃຫ້ເປັນ

อย่างนั้นให้เป็นอย่างนี้ หลายศาสานับถือเช่นนี้ แต่ศาสานาพทอนั้น มีกรรมบันดาล มีกรรมเป็นตัวกำหนดให้เกิดให้เป็นให้ไป จะเลวจะดี จะตกต่ำได้ทุกข์ได้ยาก หรือว่าจะได้เจริญ ร่ำรวย ฉลาด โง่ เรากำข้องเราเอง ทั้งสิ้น นั้นคือ **กรรมเป็นของของตน**(กัมมัลสกตา) ตนเป็นผู้ทำເວາເວາ เราจะดีจะชั่ว เราจะได้ดีตากຍາກ มันจะปรับตัวเปลี่ยนแปลงไปแต่ละชาติๆๆ ชาตินี้ดูเหมือนเราฉลาด แต่ความฉลาดนั้น ถ้าเป็นความฉลาดโง่ เป็นความฉลาดเลว เป็นความฉลาดในการทำทุจริต แล้วก็ปฏิบัติประพฤติตน ใช้ความฉลาดเอาเบรียบเอารัด ฉลาดที่จะใช้เลือห์เหลี่ยม ใช้ความซับซ้อน ใช้ความลับลวงพราง อะไรรักษาแล้วแต่ เสร็จแล้วรากได้ลาภ ได้ยศ ได้อำนาจ เราก็หลงไปว่าเราได้ แต่จริงๆแล้ว เรา “ไม่ได้” เราได้ “วิบากกรรม”.. **เราไม่ได้ลักษณ์** ลักษณ์ไม่ใช่ทรัพย์แท้

แต่เราได้ “วิบากกรรม” ติดอัตภาพเราไปทุกชาติต่างหาก ที่เป็น “ของเรາ” เป็น “ทรัพย์แท้” ของเรາ เราไม่ได้ลักษณ์อะไรพวกนั้นติดตัวเราไปจริงๆแท้ๆเลย มันทึ้งอยู่ในโลกแค่เราตายจากเท่านั้น แต่ที่มันไปกับเรา มันเป็นทรัพย์ที่ให้ผลร้ายผลดีกับเราไปอีกนานเท่านั้น คือ “กรรม” คือ “วิบาก” นั้นต่างหาก ที่เป็น “ของเรາ” เป็น “ทรัพย์แท้ๆของเรາ”
ฟังความนี้ ฟังตรงนี้ชัดๆ

คนที่ทำเลว ทำชั่ว ทำสิ่งที่เป็นอกุศล หรือทำทุจริตนี่ เขายังแล้ว เขายังกว่าเขาได้ แต่ความจริงเขามิได้ อาทมายกตัวอย่างบ่อยที่สุดเลย เช่น เขายัง โงนี่..ช้ำ เป็นบ้าป..ทุจริต เขายังได้เก่งนะ โงด้วยความฉลาด โงด้วยความลึกซึ้งซับซ้อน ไม่มีครองจับได้ ไม่มีครุฑ์ทัน แต่เขายัง “โง” นะ โงได้มาเสนล้าน โงนั้นคือกรรม คือการกระทำของเขา เขานาด ไม่มี ใจจะได้เลย โงได้มาเป็นเสนล้าน หอบไว้เลย หอบไว้จนตาย เมื่อตาย จากเสนล้านนั้นไป เขายังได้เสนล้านนั้นไปเลย พอตายไปแล้ว เสนล้าน

นั้นไม่ได้ตามไปด้วย แสนล้านก็องอยู่ในโลกนี้แหล่ แต่เขาได้ “กรรมที่เขาก่อ” กรรมคือการกระทำ ใจ “ทำ” ก็นั่นแหล่ “ทรัพย์ของตนแท้ๆ” กรรมโงกคือบาป กรรมโงกคือชั่ว เมื่อโงกก็เป็น “ทรัพย์ชั่ว” ติดตามตัวเข้าไป แสนล้านไม่ใช่ทรัพย์ แสนล้านไม่ใช่ของเข้า กรรมที่เป็นบาปหนักตั้ง แสนล้านต่างหากที่เขาได้แท้ๆ โงบathaหนึ่งก็บ้าป่าเดี๋ยวหนึ่ง นิโงกตั้ง แสนล้านก็บ้าป่าหนัก奴กานนอีกตามแสนล้านนั่นแหล่ เขาร้ายไปก็ตาม กรรมที่โง ทุจริตที่เขาทำก็ยังเป็นทรัพย์ของเขานั่นคือทรัพย์แท้ๆ ที่เกิดจากกรรมแท้ๆ ที่เขาทำสำเร็จด้วยความฉลาด ด้วยความเก่ง ด้วยความวิเศษยังไง ก็แล้วแต่ แต่เป็นกรรมชั่ว เป็นกรรมทุจริตกรรมบาป เขาได้บ้าปันนั่นเป็นทรัพย์ติดตัวไปจริงกว่าลากယคสธรโลริญลุข พังให้ชัดๆ คนฉลาดโง คนฉลาดทุจริต นี่แหล่เรียกว่า “คนโง่ที่แท้จริง !”

คือคนเมือง “อวิชชา” แท้ แต่เขานี่กว่าเขานาดเก่ง ฉลาดที่จะโง่ได้ซับซ้อน นับแสนล้าน แต่เขามีรู้ว่า ชีวิตนี้มันจะต้องวนเวียน มันจะต้องตายเกิด-เกิดตาย รับวิบากเปลี่ยนไป เปลี่ยนไปแต่ละชาติ จากชาติแต่ละชาติฯ ชาตินี้มาโง่ได้ ชาติต่อไป นราก็กินหัว ต้องทุกข์ทรมาน เปลี่ยนแปลงไป ถูความตกต่ำ เลื่อมทรมาน ต้องใช้หนี้บ้า คนที่เกิดมาฉลาดโงกินมาทำอะไรเลวๆ ร้ายๆ แต่ละชาติ เสร็จแล้วตายจากชาตินั้นนี่ ท่านใช้ภาษาว่าตกรอก ใช้ภาษาพร่าว่า ไปใช้กรรม ไปใช้หนี้กรรมหนี้บ้า ที่เป็นนรก เขายังไวนะเวียนอยู่อีกหลายๆชาติมาก ก็คือต้องเป็นคนนี่แหล่บางชาติก็ต้องรับกรรมทุกข์ยากแสนเข็ญในความเป็นทุกข์ทรมาน กรรมต่างๆ นี่คือ นรากแท้ๆตามสภาพที่ได้ร่วงเกิดมาเป็นคน ร้อยชาติ พันชาติ ถ้าโงมาก ถ้าทำกรรมชั่วมาก โงบathaหนึ่งก็บ้าป่าบathaหนึ่ง โงร้อยบathaหนึ่งมากกว่าบathaหนึ่ง โงพันหนึ่งก็บ้าป่ามากกว่าโงร้อยบatha ไช่มั้ย โงแสนหนึ่งก็บ้าป่ามากกว่าโงร้อยหนึ่ง-พันหนึ่ง โงเป็นล้าน โง

เป็นร้อยล้าน โงงเป็นแสนล้าน บากมันจะขนาดไหนล่ะ ลองคิดดูซิ

ยิ่งเป็นนักบริหารนักปกครอง อุญี่สานะอันสูงแล้วก็ยังโงง ยังหายาบ ช้า ยังทุจริตอยู่นั่นนี่ ยิ่งเป็นมิจฉาชีพยิ่งกว่านักลงทัวร์ไม่ ที่ตีหัวมาด่าแม่เจ้า มันเลวกว่าต่ำทารามกว่า น่ารังเกียจกว่า มาภายาเหลย และโดยสัจธรรมนี่บากปึกบากกว่าได้หนึ่งปาเพาะโงงที่หนึ่งเป็นหลายล้าน ไอ้ตีหัวมาด่าแม่เจ้า มันก็เก็บเบี้ยบ้ายรายทางไป ได้พัน ได้มื่น มันก็จะได้เท่าไหร่กัน ถึงอย่างไร มนก็ไม่ได้เหมือนอีกพวกที่โกรธดับกินเมืองโงงเมืองหรอ กไม่ว่ายุคไหนๆ ยังยุคนี้ โอโซ.. โงกั้นมหาศาลเป็นแสนล้าน พากนี้คือพวกมิจฉาชีพที่เลว ช้า และซับซ้อน การหลอกหลวงซับซ้อน เพราะอาคั้นฐานะเหมือนเราเป็นคนดี หลอกหลวงตลอดเวลา ทำท่าทีเลิ่าปากปิดซ่อนเร้น ลับ ลวง พราง ไม่ให้คนอื่นรู้ว่าตนเองทุจริตขนาดไหน นั่นเป็นบากซ้อนบากนะ ตนเองทุจริตแล้ว ก็หลอกหลวงเข้าด้วยท่าทีเลิ่าคำพูดให้คนอื่นเข้าใจผิดว่า เรายเป็นผู้ดี เรายเป็นคนซื่อสัตย์ สูงส่งมีคุณค่า ประโยชน์ของโลกตามใจ แต่แท้ที่จริงแล้วนี่ ซับซ้อนซ่อนแฝง เดินเรื่องเดินบทบาท ทำมาหากินอย่าง leveray เป็นมิจฉาชีพแท้ ทั้งโงทั้งหลอกหลวง อย่างนี้แหละคือ **บากซ้อนบาก** เลวร้ายที่สุดยิ่งกว่าไอโโรถือดาว ถือปืนไปปล้นร้านทอง ไปปล้นธนาคารอะไรต่างๆนานา เพราะได้บากปึงกว่าพวกปล้นธนาคาร เพราะซับซ้อนหลอกหลวงเข้าอีกหลายชั้น ไอโโรปล้นมันปล้นซื้อๆ มันก็บากซั้นเดียว มันไม่ได้โกหก ไม่ได้เลวร้ายสองชั้น สามชั้น ลีชั้น บากซ้อนบาก โดยกรรม โดยพฤติกรรม โดยความคิดโดยแนวคิด โดยวิธีการ ที่กระทำซับซ้อน มันบากซ้อนบาก บากยกกำลังยิ่งมีความซับซ้อนมากmany ยิ่งบากยกกำลังยิ่งๆขึ้น พากบริหารเข้าไปอยู่ในตำแหน่งหน้าที่สำคัญนี่แหละตัวดีล่ะ แม้ข้าราชการก็ตาม ข้าราชการระดับสูงก็ตาม เป็นอย่างนี้ด้วย ข้าราชการระดับสูง ยิงกินกันซ้อนมีพระ

มีหลอกหลวง ทำให้คนอื่นเข้าหลงผิดว่าตัวเองดีจังเลย ซึ่งอัลติย์สูริโตอย่างโน้นอย่างนี้ แต่ที่จริงตัวเอง ต้องหลอกเขา ต้องใช้กลเม็ดเล็กๆ เชิงต่างๆ เพื่อที่จะำพรางปักปิดไม่ให้เห็นรอยริ้วของความชั่ว ของความคดทุจริต ของตน ยังกะตนเดี๋นักดีหนาสูริโตเต็มที่ คุณพูดโภกหนึ่งครั้ง หรือคุณทำชั่วทำผิดหนึ่งครั้ง เลร์จแล้วคุณก็ไม่เปิดเผย คุณไม่แก้กลับ ก็เท่ากับคุณเองปักปิด เหมือนกับโภกเขายุ่งตลอดเวลาทางความตระกูลนี้ก็คิด ถ้ามีใคร เขารามกับกว่าไม่ ไม่ได้ทำผิด ไม่ได้ทำชั่ว อันนี้คุณก็โภก นี่ก็โภกทางว่าจางเน่นอน ถ้าเข้าไม่ถูกคุณก็แสดงท่าทีลีลา เพื่อที่จะป้องกันไม่ให้เรื่องนี้เปิดเผยอยู่ตลอดเวลา กลบเกลื่อน มีวิธีการหรือมีท่าทีลีลา มือไว้เกร็งแล้วแต่ มันเป็นกรรมกิริยาที่ซ้อนอยู่ในตัวเอง เพราะฉะนั้นบ้าปมันจึงเท่ากับคุณกระทำการปักปิดความชั่วอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่ทำชั่วครั้งนั้นแล้วบ้าปมานี้จะ ไม่เลยนะ มันจะออกดอกออกผลไปอีกเยอะแยะเลย คนทำชั่วทำผิดนี่ ไม่ใช่ทำชั่วทำผิดแล้วได้บ้าปมาเท่าที่ทำแล้วจบ แต่ความชั่วความผิดนั้นยิ่งต้องออกดอกออกผลซ้ำซ้อนเพิ่มขึ้น ถ้าเป็นคนสามัญก็ไม่มีใครจับผิดมาก ถ้าเป็นคนชั้นสูงอยู่ชั้นบนจะมีคนค่อยจับผิดมาก ใช่มั้ย คุณก็จะต้องพยายามที่จะเสเสร้งจะต้องปักปิด จะต้องทำท่าทีลีลา กลบเกลื่อนให้มันมิดชิด คุณยิ่ง “ทำ” เพื่อกลบเกลื่อนความผิด เพื่อพรางความผิด นั่นคือ กรรมหั้งลิ้น **กรรมทุจริต-อกุศล** คือการมดเห็จต่อผู้อื่น ด้วยกรรมกิริยาซ่อนๆๆๆๆ เพาะฉะนั้นคนทำกรรมชั่วที่มาก อยู่ในฐานะที่จะต้องยิ่งแสดงบทบาทปักปิดกรรมชั่วตัวเองอีกเยอะ ยิ่งคุณทำได้ ก็ยิ่งคือกรรมทุจริตอกุศลเพิ่มช้ำๆๆ หลอกเขานิทเท่าไหรก็ตาม คุณใช้ชั้นเชิงใช้วิธีการต่างๆนานา นั่นแล้วแล้วแต่คือ **อกุศลกรรม** คือกิริยาที่มันเป็นบ้าปมานี่ ซ้ำซ้อนจากต้นทุนที่คุณทำชั่วหนึ่งอย่าง แล้วคุณก็ต้องปักปิด อำพรางไปนานเท่านาน แล้วคุณก็ทำกิริยาปักปิดไปอีกเท่าไหร่

ทำกิริยาในภัยกรรม ภารีกรรม และมิกรรมซับซ้อน ยิ่งหลายเรื่องก็ยิ่ง
เยอะ ซับซ้อนเข้าไปอีก มีสิบๆคดี ต้องหาทางปักปิดซ่อนเร้นแล้วก็หาวิธี
ที่จะไปทำชั่วปักปิดซ่อนๆ ช้าๆ ไปลังคนโน่น ไปให้คนนี้ช่วยไปอย่างโน่น
อย่างนี้เพื่อที่จะช่วยทำทุจริตซ่อนๆๆๆ คิดดูซึมันบำบัดกี๊ชั้นๆๆๆ.. คิดดูซึมันบำบัดกี๊ชั้นๆๆๆๆๆๆๆๆๆ.. ล่อ..อาตามาแค่พูด ยังเห็นอยเลย

นี่เป็นสัจจะ เป็นความจริง ผู้กระทำ...กระทำเองหั้งลิน เขาทำ
เอง กรรมเป็นของตน(กัมมัสสະ) ตนต้องเป็นทายาทของกรรมที่ตนทำ
(กัมมายาท) ตนต้องเป็นผู้รับมรดกกรรมที่ตนทำ ไม่รับไม่ได้ ทึ้งไม่ได้
แบ่งให้ครกไม่ได้ ไม่เก็บไม่ตักไม่หล่น ไม่ระเหยไม่รำเริด มรดกกรรมที่
ตนทำไม่ใช่mrดกเงิน ไม่ใช่mrดกอำนาจ ไม่ใช่mrดกอิริมันหลงใจหลอยู่
ในโลก โลกที่มันหลอกๆนี้ เป็นโลกมายา โลกนี้คือชีวิตมายา ถ้าไม่คึกข่า
สัจธรรมแล้ว จะไม่เข้าใจถึงสัจธรรม จะหลงไปกับมายา มายาคือลาก ยก
สรรษริณ โลเกียสุข สุขที่เราได้ เป็นโลเกีย ก็คือ **มายา** คือความหลอก
ภาษาบาลีว่า“อภิกิ” “สุขลลิก” แปลว่า สุขหลอกๆ สุขลลิก เป็นสุข
มายา มันไม่จริงเลยจริงๆ แต่มันก็ยกที่คนเราจะรู้ความจริง จนเห็น
สัจธรรมว่า นี่คือ ความหลอก ไม่จริง ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และมันไม่มี
ตัวตน แต่คุณไปหลงว่า“ความสุข”เป็นตัวตน ความสุขเป็นความจริง ได้เงิน
มากสุข ได้ลาภมากสุข ได้ยกมากสุข ได้เสพกามกสุข ได้กินของอร่อยกสุข
ได้อะไร กสุขอย่างนี้เป็นต้น นั่นแหลกเป็นมายา เป็นความไม่จริง

รสสุนั่นอย่างหนึ่ง รสของการกระทบล้มผสทางตา เห็นรูปเป็น
ลีเดง แดงมันก็แดงจริงๆ นี่อีกอย่างหนึ่ง แต่คุณที่ชอบแดงกสุข คนที่
ไม่ชอบสีแดงกสุข ไม่ชอบก็อดอัด รำคาญ หงุดหงิด ผลักไสมีเอ้า ก
ทุกข์นานาอารมณ์ สุข-ทุกข์เกิดจากจิตที่ติดสมมุตินๆเข้าไปจริงหั้งลิน
อาตามาเป็นคนอีสาน เดยกินพริกอร่อย แต่ก่อนนี้ ตั้งแต่ยัง

ไม่ได้ปฏิบัติธรรม ยังไม่ได้เรียนรู้ กินพritchอร่อย เดียวนี่ความอร่อย มันมีมี มันหายไป รถเผ็จกับรถอร่อยมันคนละอย่าง พritchถามมาแตะเข้า ก็มีรถเผ็จ เดียวนี่กินพritchก็มีแต่รถเผ็จ ไม่มีรถอร่อยแล้ว รถอร่อยมันหายไปจากจิตแล้ว แต่ก่อหนึ่นนี่กินพritchถ้าเผ็จอย่างนี้มีอร่อย..เช่น เกิดอยู่ในจิตจริง เดียวนี่กินพritch ไม่มีอร่อย มีแต่รถเผ็จ..และร้อน รถอร่อยหายไป แต่ความเผ็จมันมีจริง ความรู้สึกอร่อยและสุขที่เคยมีนั้นหายไป หมดไป นี่คือความสงบแท้ เพราะ “รถอร่อยมันเป็นมายา” มันเป็นความไม่จริง

นี่คือ ความลดทุกข์ ลดสุข ลดสิ่งที่โลกเขาหลอก ลดโลภิคแห่งนี่คือ นิพพานในแต่ละเหตุปัจจัย เป็นโลกุตระในศาสนาพุทธ “อวิชชา” ที่แปลว่า โง่ คือ โง่ เพราะถูกโลภิคย์มันหลอกเช่นนี้เอง ไม่ใช่ “โง่” เพราะไม่รู้วิธีการโง ไม่รู้การทำนา ไม่รู้ว่าเศรษฐกิจศาสตร์คืออะไร ไม่รู้ว่าโลกเขาสร้างอันนี้ได้อย่างไร เป็นต้น

คนที่ยิ่งฉลาดโง นั่นแหลกคือ คนยิ่ง “โง” ที่เป็น “อวิชชา”

เพราะหลงโลภิคย์ฉลาดโลภิค แต่โงไม่รู้มายาโลภิค ไม่มีภูมิโลกุตระ

สังคมโลก “อารียะ” หรือ “โลกุตระ” (supra mundane) ที่จะเกิด จะมีขึ้นในสังคมไทยต่อไปนี้ ไม่ใช่แค่โลก “อารียะ” (civilize) ตามที่โลภิค เขาเป็นเขาเจริญกันเท่านั้น แต่จะเจริญชนิดที่ไม่เป็น “ทาสโลภิค” ดังตัวอย่าง ที่กล่าวมานิดเดียวนี่ ต่อไป และต่อๆไป

จะเป็น “สังคมใหม่” ที่มีเศรษฐกิจแบบใหม่ การเมืองแบบใหม่ มีความเป็นอยู่สุขที่ไม่ถูกหลอกด้วยมายาหนักหนาสาหัสยิ่งๆขึ้น เพราะ “อวิชชา” ตามความต้องรู้ของพระพุทธเจ้า

แสงอรุณแห่งโลกุตรธรรม

วันนี้เริ่มฉายรังสีประกายแล้ว ในแผ่นดินไทย.

สังคมโลก“อารยะ”หรือ“โลกุตระ”ที่จะเกิดจะมีขึ้นในสังคมไทยต่อไปนี้ ไม่ใช่แค่โลก“อารยะ”(civilize)ตามที่โลกเขาเป็นแขกเจริญกันเท่านั้น แต่จะเจริญชนิดที่ไม่เป็น“ท้าวโลกีย์”

จะเป็น“สังคมใหม่” ที่มีเศรษฐกิจแบบใหม่ การเมืองแบบใหม่ มีความเป็นอยู่สุขที่ไม่ถูกหลอกด้วยมายาของโลกีย์

แล้วขอรุณแห่งโลกุตธรรม

วันนี้เริ่มฉายรัศมีภารภารแล้วในแผ่นดินไทย.

WE LOVE THE KING
WE LOVE THAILAND

